

The background of the entire page is a black and white photograph of wheat stalks. The top half of the page is partially covered by a dark grey/black rectangle containing the title and subtitle. The bottom half of the page is covered by a yellow-tinted photograph of wheat stalks.

Camí Ral₂₄

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

Agost de 2007 número 24 / Butlletí / Full municipal / Programa Festa Major 2007

Ajuntament de Copons

Butlletí informatiu i d'opinió Via de Copons
Edita: Ajuntament de Copons, Àrea Municipal de Cultura
Àngel Guimerà, 8, 08281 Copons, Anoia, Tel. 938 090 000 Fax: 938 090 013
Correu electrònic: camiral@copons.net
Disseny i maquetat: ESPAI GRÀFIC, Igualada
Dipòsit legal: B-7571-96
Tiratge: 1.000 exemplars

Publicació periòdica / Distribució gratuïta
Imatge portada: Espigues Foto: Elisenda Mercadal Segura
Coordinació: Elisenda Mercadal Segura i Nuri Pons Torrents
Agraïm la col·laboració de Xènia Riba Ruiz

Sumari

3	Editorial
4	Banca Jover: de Copons a Madrid
6	Col·lecció d'eines tradicionals de fusteria
8	La llegenda del Cavall Bernat
9	Ramon Serra
10	Finalitza el curs 2006-2007 a la caseta de l'hort
11	Exposicions de l'Edat Antiga i de l'Edat Mitjana realitzades pels alumnes de l'escola de Copons
12	Les activitats extraescolars
12	Nens i nenes, animeu-vos!
13	L'equip del consorci de l'Alta Anoia
14	Festa Major d'hivern
14	Reunió de Reis
14	Preparant l'arribada del patge Faruk
16	Patge Faruk
16	Cavalcada de Reis
17	Carnestoltes infantil 2007
17	Cantada de caramelles 2007
18	Macrojocs
18	Primeres Comunions a Copons
18	Fi de curs de la catequesi
19	Setmana Gent Gran
19	L'art de la pell
20	Viatge Egipte bíblic i faraònic del 12 al 23 de març de 2007
22	Resum de fets, activitats i actes
24	El botellón
24	Buscant les Fonts de Copons
25	Salvar les paraules
25	Sergi Jover, de Barcelona estant
25	Tots els conductors hem de tenir cura
26	El pla d'emergències de Copons
27	Eleccions 2007
28	La flama del Canigó arriba a Copons
28	Excursions de trial pel Pirineu
29	Resum dels partits de Futbol
30	Travessa del Pirineu, de l'Atlàntic a la Mediterrània (2001-II)
32	Fauna autòctona de la nostra comarca
33	Servei meteorològic
34	Recepta ucraïnesa: Tatiana
34	Receptes indies: Sílvia del Fresno Marimon
35	Transports
35	Telèfons d'interés
36	Arxiu fotogràfic

Els articles publicats a Camí Ral reflecteixen solament l'opinió dels autors, no forçosament la de l'Ajuntament.

Editorial

Vint-i-quatre butlletins de camí...

El Camí Ral s'ha fet un racó en la vida dels coponencs...

I què és el Camí Ral si no un recull de les nostres històries, vivències i sentiments?

El Camí Ral està viu i ens fa més vius gràcies a tots: Gràcies als que escriuen, als que teclegen, als que corregeixen i que tradueixen

Gràcies als que fotografien, als que dibuixen i als que remenen calaixos i golfes

Gràcies a totes les idees, crítiques i suggeriments Gràcies als que porten els escrits puntualment, als que es passen la darrera nit preparant-los i als que es proposen de fer-ho i veuen com els dies passen i les paraules no arriben

Gràcies a la constància de les persones que hi han dedicat anys i hi han deixat tantes hores que no sempre es veuen i que són indispensables

I, és clar, gràcies als que el llegiu, als que l'espereu puntual a casa cada Festa Major, als que només el fullegeu, als que en repartiu cofois a amics i família, als que us emocioneu quan el rebeu a molts quilòmetres d'aquí...

GRÀCIES A TOTS!

I QUE PER MOLTS ANYS PUGUEM FER CAMÍ PLEGATS...

En un Camí Ral de tots i per a tots:

Dels nens de l'escola i de la gent gran, dels pessimistes i dels que estan contents, dels idealistes i dels que volen viure tranquils, dels que han vingut de fora i dels que ja són d'aquí, dels que tenen bona memòria i dels que no recorden res, dels que els fa respecte escriure, dels que treballen a l'hort i dels que neden a la piscina, i fins i tot dels que no els agrada llegir...

Si voleu tots i totes hi podeu posar el vostre granet de sorra, alguna llàgrima o els batecs del vostre cor.

TOTS HI SOU BENVINGUTS!!!

Banca Jover: de Copons a Madrid

Article de Jaume Ortínez Vives publicat al Regió7 de l'1/04/1999

L'article reproduït a continuació va ser publicat a Regió7 el dia 1 d'abril de 1999. Fa més de vuit anys doncs (i no dues setmanes) que Banca Jover va passar a ser part de Caja Madrid, i malauradament el professor Ernest Lluch ja no està entre nosaltres, però el contingut històric del text és ben vigent com també ho és encara, en el món de l'economia, l'organització dels negociants coponencs del segle divuit.

Amb el nostre agraïment al Sr. Gonçal Mazcuñán i Boix, president executiu del Grup Regió7, que ens ha autoritzat a reproduir l'article, i per descomptat també a l'autor, Sr. Jaume Ortínez Vives.

Banca Jover: De Copons a Madrid

Aquesta coneguda entitat bancària, que té 260 anys d’història, va néixer a l’Anoia.

Fa dues setmanes Banca Jover va passar a formar part de Caja Madrid. Amb aquesta operació econòmica es tancava la història d’una entitat bancària creada el 1737 a Copons, a l’Anoia.

Voltant per Copons hom pot adonar-se de la presència de més de trenta cases distingides, amb dovelles blasonades i amb grans caires de pedra picada. Algunes tenen un escut sobre la porta i en quasi totes hi consta l’any de construcció, que oscil·la entre el 1730 i el final d’aquella centúria.

Aquest fet sorprèn si es té en compte que es tracta d’un poble situat sobre un terreny trencat, sense bons conreus i amb un bosc pobre, que condueix a pensar més en una economia de subsistència i en uns habitatges modestos que no pas en aquesta esplendor en els edificis. Aquesta riquesa passada que s’endevina per mitjà de les

edificacions té una llarga història que des de fa anys Ernest Lluch està divulgant i que Assumpta Muset ha concretat en el llibre “Catalunya i el Mercat Espanyol al segle XVIII, els traginers i comerciants de Calaf i Copons”. Els anoiencs Josep Maria Torras i J. Riba Gabarró també ho han estudiat.

Els coponencs de la segona meitat dels segle XVIII es van escampar, primers sols i després en grups familiars, per totes les contrades de la Península i fins i tot d’Amèrica, transportant els productes que es fabricaven a Igualada, Capellades, Barcelona o Copons mateix. Més tard, es van arrelar en diverses poblacions espanyoles i van obrir les seves botigues. Aquest transport de mercaderia, primer, i negoci de venda, després, van crear una riquesa singular si es compara amb la d’altres poblacions contemporànies, que va revertir a Copons on, en la majoria dels casos, hi havia quedat la dona i els fills petits. Fins i tot el funcionari i escriptor castellà Francisco de Zamora va anomenar Copons com “el pueblo de las amazonas”, ja que només s’hi veien dones perquè tots els homes eren “por el Reyno e Indias”.

La riquesa que va reportar el comerç d’aquests coponencs té com a part més visible aquests edificis singulars. I darre-re aquestes façanes hi havia patrimonis importants que es concretaven en finques agràries a diversos indrets, especialment a la comarca de la Segarra i en immobles tant a Igualada com a Barcelona.

I va ser aquesta riquesa la que va obligar algunes d’aquelles famílies de Copons a crear cases de banca, que els ajudessin a moure els seus diners i així facilitar els seus tractes mercantils. Fou així com els Yovè (Jover o Juver) van fundar la seva pròpia banca, la Banca Jover, mantinguda fins fa dues setmanes que ha estat adquirida per Caja Madrid. Una compra que ha posat fi a una trajectòria de més de 200 anys d’activitat bancària amb 120 oficines, que un dia va començar a Copons.

Els coponencs organitzaven el seu negoci en “tribus mercantils” de caràcter familiar

Encara avui queden descendents d’aquells veïns de Copons estesos per arreu de l’Estat

Els coponencs de final del segle divuit van iniciar una expansió econòmica i mercantil digna de ser destacada. I és que prosperar en una ciutat estranya, en aquells anys, no era una tasca gens fàcil. Els marxants coponencs eren vinguts de fora, parlaven una altra llengua i no anaven llargs de diners, per això eren gent de la qual ningú se’n refiava, d’entrada. Igualment, els fabricants tampoc no es fiaven de persones que constantment es movien pel país.

Totes aquestes dificultats inicials les van vèncer amb una actuació absolutament honesta en el tracte mercantil, amb puntualitat i amb rigorositat en els pagaments, com també amb autodisciplina en la vida privada. Va ser així com es van poder integrar en les tancades societats de les ciutats peninsulars.

És per això que en cada una de les tribus mercantils que aquests catalans van crear i que operaven en una o diverses ciutats hispàniques, només hi eren admesos familiars molt propers tots ells provinents de Copons. Calia saber molt bé qui tenien per soci i assegurar-se de la moralitat del nouvingut. Aquests grups familiars es rellevaven a l’estada a les ciutats on feien les vendes i en la permanència tant a Copons com als llocs on efectuaven les compres i els pagaments.

Van arribar a tenir establiments en 61 ciutats espanyoles a més d’alguns establiments a Amèrica i a França. D’entre elles es pot citar la presència dels Brunet a San Sebastián i Bilbao, els Segura a Extremadura, els Romeu en companyia amb els Gili a Andújar i Córdoba. També a Andújar els Aribau que anaven sols. Els Basi a Haro de Rioja i els Morera a Arévalo. La llista és llarga i a les guies telefòniques actuals d’aquestes ciutats encara en queda constància i fins i tot entre alguns descendents hi ha una certa consciència d’aquest origen català i coponenc.

D’entre els articles que eren comercialitzats pels coponencs hi havia els teixits elaborats a Copons mateix per les seves famílies.

Això condueix a afirmar que segurament aquest és un des primers casos de fabricació, transport i venda directa per part d’una mateixa empresa, precedent clar de l’actual sistema de cadenes.

ELISENDA MERCADAL SEGURA

ELISENDA MERCADAL SEGURA

Col·lecció d'eines tradicionals de fusteria

Elisenda Mercadal Segura
Descripció de les eines extreta del catàleg de la col·lecció,
realitzat per Josep Tomàs, Xènia Riba i Santi Martín
Dibuixos: Xavier Martí Tello

Amb aquest llistat d'estris d' esmolar, d'en-
colar i de fer els acabats acabem el recor-
regut per la col·lecció d'eines tradicionals
de fuster i boter.

El Josep Tomàs, que segueix l'ofici del seu
avi Isidre i del seu pare Francesc, ha con-
servat les eines de la família i n'ha adquirit
d'altres per ampliar el seu museu, situat a
la mateixa fusteria, a la plaça Ramon Godó
de Copons. Per concertar una visita podeu
telefonar-lo al 93 809 00 93.

Esmolar

Mola

Eina per a esmolar les eines.

Pedra d'afinar d'oli

Pedra que posant-hi oli acaba d'afinar les
fulles afilades per la mola.

Cetrill d'oli

Recipient que serveix per a posar oli i així
aplicar-lo allà on vulguis.

Encolar

Serjant de fusta

Serjant de fusta combinat amb un suport
de cremallera, que serveix per a prémer o
subjectar una peça.

Serjant de ferro

Serjant de ferro que serveix per a prémer o
subjectar una peça.

Martell

S'utilitza per a ajustar els ferros dels ribots,
per a clavar claus.

Massa

S'utilitza per fer anar, a vegades, les gúbies,
i sempre els badaines.
També s'usa per si es necessita donar cops
sobre la fusta sense que es faci malbé, així com
per ajustar el tall de garlopes, ribots, etc.

Cola

Material que s'usa per servir per encolar
diferents peces de fusta entre elles.

Pot per fondre cola

Pot que es fa servir per a fondre la cola al
bany maria.

Acabats

Golfos per porta

Conjunt de dues peces de metall enllaçades
per un piu de l'una que es fica en un ull de
l'altra i serveix per a sostenir la fulla d'un
porta, permetent-li obrir-se i tancar-se.

Panys

S'usa per a tancar les portes.

Forrellat

Barreta de ferro que va subjecta amb dues
argolles a una porta o finestra i que fent-la
lliscar es fica per un dels seus extrems en
una argolla o forat que hi ha en el basti-
ment o en l'altra fulla i tanca així la porta o
finestra.

Lleva per porta

Peça de ferro que serveix per a deixar fixa
la fulla d'una porta.

Claus per porta

Claus que s'usen per a clavar les fustes
d'una porta.

Xerrac de punta

S'utilitza per a tallar corbes i per a entrar el
tall per un forat que s'ha fet prèviament

Nivell

S'usa per comprovar l'horitzontalitat i la
plomada de les peces.

Portàtil

S'utilitza per fer llum.

Clau anglesa

S'utilitza per a cargolar i descargolar cargols.

Tornavís

Eina que serveix per a cargolar i descargolar
un vis.

Xerrac de xapa

S'utilitza per a tallar xapes primes de fusta.

Diamant de tallar vidres

S'utilitzen per a tallar vidres.

Estenalles

S'utilitzen per a desclavar claus.

Triscador

Instrument per a afilar serres.

Badaina

S'utilitza per a fer forats a la fusta.

Llimes de ferro

S'usa per a rebaixar el ferro.

Cabàs

Serveix per a portar les eines (com a caixa
d'eines actual).

Guia per tallar inglets

Serveix per a tallar les fustes i llistons a 45°
amb un xerrac manual.

Tallador d'anglets

Servei per tallar fustes i llistons a 45°.

Francesc Tomàs

Isidre Tomàs

La llegenda del Cavall Bernat

Natàlia Muñoz Domínguez

El Cavall Bernat és l'agulla més emblemàtica de la muntanya montserratina. La seva esvelta figura la va convertir en un objectiu cobejat per a molts escaladors. No va ser fins al 1935 que Josep Costa, Carles Balaguer i Josep Garcia 'Boix' van aconseguir ascendir el Cavall Bernat per la ruta coneguda actualment com a clàssica, la primera d'un seguit de vies d'escalada de gran anomenada.

Actualment el Cavall Bernat està coronat per una imatge de ferro de la Mare de Déu que substitueix una antiga escultura d'alumini creada a partir de les aportacions de multitud d'excursionistes catalans i, malauradament, estimbada fa una vintena d'anys.

La llegenda del Cavall Bernat

El cim més emblemàtic de tot el massís de Montserrat és sens dubte el Cavall Bernat. La llegenda del seu origen diu que a un llenyataire que havia de transportar feixos de llenya al Llobregat, el diable li va prestar un cavall anomenat Bernat, ràpid com un llampec, perquè l'ajudés en aquesta feina. 'Cavall Bernat, Cavall Bernat, baixa la llenya al Llobregat' diu que deia el llenyataire al cavall.

Però qui fa pactes amb el diable alguna cosa ha de donar a canvi. La condició imposada

pel diable va ser que al cap de deu anys el llenyataire li havia de proporcionar un altre cavall de característiques similars.

El llenyataire es va fer ric gràcies a l'ajuda del cavall Bernat però el dia que es complien els deu anys, el diable li recordà la promesa que el llenyataire ja havia oblidat. Davant d'això, la seva muller va pregar a la Verge i una llum va omplir l'indret. Després de l'ensurt, el diable i el cavall Bernat havien desaparegut i en el seu lloc s'alçava una pedra assenyalant el cel.

L'entrevista

Ramon Serra

No diguis que no pots fins que caiguís,
i quan ho facis, aixeca't i camina

Club Excursionista Uecanoia
Secció Caminades de Resistència

Bevent "anticongelant" a la Matagalls-Montserrat del 2004

El títol que has triat per aquesta entrevista, m'esgarrafa...

És una frase dels amics del Club Excursionista Esparreguera, que utilitzen com a crit de guerra (sempre s'ha de fer una mica de conya), però que em va com anell al dit per definir el que són les caminades de resistència: un esport molt dur i exigent.

Ja ho crec que ha de ser molt dur, feu caminades fins a 100 Km...

Si, és cert. Les caminades de resistència són recorreguts senyalitzats molt llargs, principalment per senders i camins de muntanya. Van des dels 45 fins als 100 Km. Al 2005, però, com anècdota, en vàrem fer una de 101 km. El C. E. Comarca de Bages, organitzador de la clàssica Rasos de Peguera - Manresa de 79 Km, en motiu del centenari de l'entitat, va modificar la prova i la va allargar fins a Montserrat.

Com es poden aguantar caminades tan llargues?

Al darrere d'una caminada hi ha moltes hores d'entrenament. Però no n'hi ha prou només tenint bona forma física. T'has de plantejar la caminada com un repte i mentalitzar-te que ets capaç d'assolir-lo. Això s'aconsegueix amb molta força de voluntat i amb molt sacrifici. Cal tenir molt clar que vols arribar a la meta, superar els mals moments i pensar que cada passa que fas és un bocí menys de camí que et queda.

Hi ha molts mals moments en una caminada?

Et posaré un exemple molt clar. El passat 29 d'abril, a la Riudoms - La Mola - Riudoms, vàrem caminar més de sis hores sota la pluja. Realment n'hi havia per plegar. Les ganes de fer tota la caminada, però, fa que treguis forces de no sé on per aguantar el xàfec, fins que arriba el moment que deixa de ploure, surt una mica el sol i llavors automàticament se te'n van tots els mals. Moments com aquest n'hi pot haver molts en una caminada, i fan que més d'una vegada et preguntis a tu mateix: què coi hi estic fent aquí?. Quan ja portes molts quilòmetres i comences a notar alguna molèstia física; quan a la nit se't tanquen els ulls i, per molt cafè que et prenguis, t'adorms; quan per mala senyalització, boira o per distracció surts de la ruta marcada i et perds... l'orgull personal d'assolir el repte, i l'ajut dels companys, que en aquests casos és essencial, fa que superis i t'oblidis d'aquests contratemps.

Quantes caminades de resistència has fet?

Entre les de la Copa Catalana i les que no hi estan incloses, n'he fet 74. En portaria una més si no hagués plegat a la Rasos de Peguera - Manresa del 2000, però la pluja, el cansament i la falta d'experiència en aquells moments em van fer decantar per deixar-ho estar al control de Montmajor,

després de realitzar 28 dels 79 km de què consta aquesta prova.

He tingut la sort d'haver pogut encadenar 61 caminades de la Copa Catalana de forma consecutiva. Des del setembre del 2001 fins al juny del 2006 les vaig fer totes, sense fallar-ne ni una. Els companys em varen posar el sobrenom d'Home de Ferro. Fins i tot en vaig acabar lesionat o mig malalt. No hi ha ningú al Club, ni possiblement a Catalunya, que n'hagi fet tantes de consecutives.

També has estat campió de Catalunya varies vegades...

Sí, en quatre ocasions, al 2002, 2003, 2004 i 2005, cosa que em satisfà molt. A nivell de Club també hem obtingut molt bons resultats. Des que vàrem començar a participar a la Copa l'any 2000, hem quedat varies vegades segons i tercers, i l'any passat vàrem guanyar tots els trofeus: la Copa Catalana i el Campionat de Catalunya per Entitats. I aquest any anem pel camí de repetir-ho.

Et va sorprendre ser nominat pels premis Neptú 2007?

La veritat és que molt. Sempre fa il·lusió que et nominin per uns premis, i més si són d'aquesta importància, però no m'imaginava que un dia em pogués passar a mi. Primer perquè no sóc igualadí, tot i que pertanyo a un club de la ciutat; i segon pel fet que l'activitat que practico no té el ressò mediàtic que poden tenir altres esports. Guanyar el premi Esportista mes destacat del Cub Excursionista Uecanoia ha estat realment tot un honor. Aprofito per donar les gràcies pel suport que m'ha donat tota la junta del Club en aquesta nominació, i molt especialment a en Joan Vives i a en Pep Trèmols.

Després de tantes caminades encara tens motivació per seguir-ne fent?

Per descomptat que la motivació no és la mateixa que la de fa uns anys. A més, com que és un esport tan dur i exigent, arriba un dia en què decideixes afluixar. Crec que em costarà molt deixar-ho del tot, hi estic massa enganxat encara. Però cada cop em vaig dosificant una mica més. Ara trio les marxes i vaig només a les que més m'agraden. Les faig mes pausadament, gaudint encara més del paisatge i de la gent.

Finalitza el curs 2006-2007 a la caseta de l'hort

Teresa Múnera Pascual

Sembla que fos ahir quan La Caseta del'Hort obria les seves portes als més menuts de Copons i ja han passat dos cursos, com si res. I és que el temps passa sense avisar i ens anem fent grans, fins hi tot els més xics. Aquest juliol hem acomiadat la primera promoció de La Caseta de l'Hort. Sí, sí, els alumnes més grans que van començar il·lusionats el setembre de 2005 ja han acabat. El Lluc, el David, la Carmen, la Martina i l'Ares han deixat La Caseta de l'Hort per començar la seva etapa escolar. Han passat de ser els més grans de la "guarderia" per ser els més petits de l'escola.

Sens dubte que els trobarem molt a faltar. Han estat dos cursos convivint diàriament amb ells: jugant, cantant, ballant, experimentant, dialogant, compartint vivències, Gràcies per la vostra companyia i la vostra alegria i molta sort en la nova etapa escolar que iniciareu el proper setembre.

Exposicions de l'Edat Antiga i de l'Edat Mitjana realitzades pels alumnes de l'escola de Copons

Elvira Talló

En aquest trimestre l'escola de Copons ens ha presentat a la sala municipal dos treballs de medi social realitzat pels seus alumnes.

La primera exposició tractava de l'Edat Antiga i de la influència de Roma com a transmissora d'una cultura, d'una llengua i d'un dret per tots els pobles del mediterrani. Hi havia representada en una maqueta una ciutat romana amb el coliseu, el teatre, el circ, les termes, el fòrum,...

La segona exposició era "Un passeig per l'edat mitjana" i ens apropava en aquella època medieval on s'hi podia veure les característiques principals i com es vivia en aquella època al camp i a la ciutat. Tot molt

ben il·lustrat amb dibuixos, fotografies i tres maquetes que representaven la vida al camp, una ciutat emmurallada i un monestir.

Les tres nenes més grans de l'escola explicaven el contingut de l'exposició en un DVD que podia visualitzar les persones que visitaven l'exposició.

Un treball engrescador i que ha despertat molt la curiositat per saber com es vivia en temps passats.

Les activitats extraescolars

Teresa Múnera Pascual

Després d'un breu parèntasi, les activitats extraescolars a Copons han retornat i com sempre amb moltes ganes de treballar i sobretot de divertir-nos. Aquest curs han estat tretze els nens i nenes de Copons que han realitzat dites activitats. L'Adela, la Mariona, el Raimon, la Paula, l'Abril, l'Arti, l'Artur, la Jana, l'Emma, el Pol, l'Andrea, la Dahiana i la Greta s'han reunit cada dilluns a dos quarts de sis de la tarda i fins les set a l'escola per dibuixar, pintar, inventar, construir, jugar, compartir, plantar, regar, Tots ells molt il·lusionats i amb moltes ganes de treballar. Malgrat que el curs és llarg i les activitats extraescolars comencen a l'octubre i acaben al juny, hem pogut fer molts projectes però molts d'altres han quedat per fer. Però.....com diu el refrany: « més val tard que mai » esperem reemprendre i acabar totes aquelles activitats que no hem pogut dur a terme i així retrobar-nos tots el curs que vé per continuar tirant endavant la nostra tasca.

Bon estiu a tots!

TERESA MÚNERA PASCUAL

Nens i nenes, animeu-vos!

Segur que de vegades us surt algun dibuix xulíssim, que us inventeu un conte emocionant o un acudit ben divertit.

I ben segur que quan l'ensenyeu als pares, als avis o als amics estan molts contents.

No us faria il·lusió que a més a més sortís al Camí Ral? Si us animeu podeu portar els vostres treballs a l'Ajuntament, un cop publicats us els tornarem per que els guardeu com a petits tresors.

A la Martina li encanta dibuixar gats i de seguida ens n'ha fet un.

MARTINA MUÑOZ MERCADAL

L'equip del consorci de l'Alta Anoia

Albert Rica Villagra

El Consorci de l'Alta Anoia ha iniciat l'any 2007 amb nous objectius que volem assolir ben aviat, el més important és iniciar les obres de la nova seu i nova oficina de turisme als Prats de Rei, obra per la qual ja disposem del finançament i que en l'últim ple celebrat el 29 de març es va aprovar el projecte i la seva contractació.

La nova oficina ha de possibilitar poder oferir als municipis que formen part del Consorci un punt no només d'informació, sinó també d'assessorament permanent, on els professionals del Consorci puguin atendre a les persones que venen a conèixer la nostra comarca però també als professionals i emprenedors de l'Alta Anoia.

Alhora i sense oblidar els objectius tradicionals del consorci com són la promoció i difusió de la nostra marca, ja sigui a través de la presència en les fires comarcals i nacionals, la promoció dels productes artesans com el cigronet de l'Alta Anoia, la posada en valor de nous recursos turístics, l'aposta per les energies renovables i la dinamització econòmica i turística en general, enguany el Consorci ha apostat per oferir, en col·laboració amb la Diputació de Barcelona un nou suport a les tasques diàries dels professionals de l'Alta Anoia mitjançant el programa SICTED: el treball de qualitat.

L'Alta Anoia s'integra al programa de qualitat turística SICTED

La Diputació de Barcelona, va presentar el passat, 29 de març, a Prats del Rei, la incorporació de l'Alta Anoia al projecte de qualitat turística SICTED promogut per la Secretaria General de Turisme del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i gestionat a la província de Barcelona per la Diputació.

L'Alta Anoia s'afegeix a les altres destinacions turístiques iniciades l'any 2006 en l'aplicació del SICTED, un sistema de qualitat promogut per la Secretaria General de Turisme del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i per la Federació Espanyola de Municipis i Províncies (FEMP). En base a un acord signat el novembre de 2005 es cedeix el contingut i la responsabilitat de l'aplicació del SICTED a la Diputació de Barcelona en l'àmbit de la província i s'acorda amb la Cambra de Comerç de Barcelona realitzar aquesta implantació de forma conjunta i coordinada.

Des del Consorci per la Promoció Turística de l'Alta Anoia durant aquests darrers anys s'ha treballat per aconseguir una millora de la qualitat dels serveis turístics que s'ofereixen a tot el territori.

El SICTED, resulta na bona oportunitat per complementar aquesta tasca, un model que pretén millorar la qualitat turística en empreses i serveis turístics d'una destinació, aquest programa. Poden participar en el SICTED tots els professionals que són actors dins l'activitat turística del destí en el qual s'estigui aplicant com són els allotjaments turístics, bars i cafeteries, restaurants, museus i centres d'interpretació, comerços, agències de viatges, espais naturals, platges, empreses d'oci actiu, oficines de congressos, oficines de turisme, policia, transport, ports esportius, palaus de congressos, artesans, guies i organitzadors professionals de congressos.

Us animem doncs a integrar-vos al programa SICTED que contribuirà a que el vostre producte tingui el valor afegit de la qualitat.

ELISENDA MERCADAL SEGURA

ELISENDA MERCADAL SEGURA

ELISENDA MERCADAL SEGURA

Festa Major d'hivern

Carles Mas Riera

NÚRIA PONS TORRENTS

Aquest any la festa major d'hivern va començar el divendres dia 19 a mitja tarda, on la mainada s'ho va passar d'allò més bé tocant instruments de tot tipus, de percussió, de vent, ...

Més tard es va celebrar "el sopar de bossa", on tothom el qui volia participar-hi no havia de fer altra cosa que portar alguna cosa per menjar. Us puc ben assegurar que va quedar un sopar fantàstic, amb una varietat sorprenent a l'hora de triar el menú que cadascú volia prendre.

Ja quan s'havia paït, va tenir lloc l'acte més espectacular de la Festa Major d'hivern, el playback. Espectacles de tota mena van lluir a l'escenari de la Barraca. Cal felicitar a totes les persones que van participar en l'acte, ja que s'ho van preparar d'allò més bé. Segur que els assistents a l'acte quan es recorden d'aquell dia els hi vénen imatges divertidíssimes.

Dissabte dia 20, festa al nostre poble, ja després de sopar, va tenir lloc el tradicional ball de Festa Major, ballaruesques per tothom qui ho va desitjar i com no, també es va celebrar el tradicional ball de la crespella, típic del nostre poble.

L'endemà al migdia es va celebrar la missa en honor de Sant Sebastià, i tot seguit vàrem poder disfrutar d'un vermut, acompanyats pel Duet Zarabanda, que amb les seves melodies varen fer més amè aquest moment que precedia al dinar de Festa Major que cadascú tenia preparat a les seves cases.

L'acte que va tancar la Festa Major d'hivern, va ser un espectacle infantil que va tenir lloc a la tarda del diumenge a la Barraca, amb la companyia Fadunito. La coca i xocolata de després de l'espectacle va donar per acabar la Festa Major petita de 2007. ■

Reunió de Reis

Conxita Fàbregas Turull

El mes de novembre ens vàrem trobar un cop més per començar a preparar la cavalcada de reis, l'objectiu de la reunió era trobar-se pares, mares i tothom que li fes gràcia col·laborar. Per decidir com fer-ho a l'hora de començar, qui es cuida dels generadors, l'equip de so, la gasolina, les "xuxes", els regals dels avis, embolicar i etiquetar paquets, el muntatge de l'escenari, preparar les carrosses, els caramels, preparar el cotxe, recollir paquets, ordenar-los, carregar-los a les furgonetes, fer llistats, muntar l'estrella i el més empipador de tot, desmuntar l'escenari i recollir.

Però per la quantitat de pares que érem, es podria dir que falta il·lusió i ganes. Es molt maco trobar-ho tot fet i poder dir: - quina estonada per donar la carta, o bé es comença massa tard, això s'allarga massa, cada any s'acaba més tard. Però a tots ens agrada que quan el nostre fill es a dalt la falda del Patge, parli amb ell i puguem fer-li fotos de record, i si tenim en compte que més o menys de ¾ de nou dins ¼ o 2/4 d'onze, es van repartir entre nens i avis paquets a "54" cases, tampoc crec que s'allargui tant. Hem de pensar que quan els tenim a casa, a tots ens agrada que facin la comèdia ben feta. Cada vegada hi ha més nens, per tant haurem de prendre paciència, perquè cada any ens tocarà esperar més estona. ■

ELISENDA MERCADAL SEGURA

Preparant l'arribada del patge Faruk

Conxita Fàbregas Turull

El dia 23 de desembre tal com es va decidir a la reunió de reis, ens vàrem trobar a la Barraca, per preparar tot el muntatge del Patge Faruk i així quan arribes, ho trobes tot a punt, es podria dir que érem QUATRE GATS, (com cada any).

Primer anar a carregar el camió amb el material, descarregar-lo i començar a muntar l'escenari: taulons, totxanes, penjar cortines, posar les baranes, la moqueta, les butaques, l'equip de so, escales i tota la decoració adient per l'ocasió.

La segona part ve quan s'han d'anar a buscar el jeep, treure la capota, muntar les bateries, muntar l'estrella, repassar bombetes, instal·lar l'equip de música al jeep, enganxar matrícules, etc... Però no s'acaba aquí. Després de tot això, be el millor, desmuntar, recollir i deixar-ho tot al seu lloc, tal i com ho vàrem trobar.

Es per això que vull agrair un cop més a les poques persones que han col·laborat a muntar i desmuntar, el temps que ha dedicat a fer aquesta feina, perquè si no fos així, el Patge Faruk, no tindria ni l'escenari ni el cotxe a punt; i demanar de cara a l'any vinent més col·laboració a l'hora de fer la feina, si la fem entre tots, no serà tan pesada i acabarem més aviat.

TOT AIXÒ AL CAP I A LA FI, ES FA PELS NOSTRES FILLS!!!!!! ■

Patge Faruk

Conxita Fàbregas Turull

Aquest any el Patge Faruk, ens va visitar dos dies abans del que venia fent els últims anys, el 24 de desembre. Va ser rebut a l'entrada del poble, per grans i petits. Va arribar amb un ajudant molt especial, el Patge Farid, perquè l'ajudés a recollir totes les cartes, ja que cada cop té més feina, a causa dels naixements dels últims anys i als molts nens que habitualment no residiesen al poble i porten la carta a Copons.

Aquest any han estat 70 cartes les que ha portat fins a l'Orient, juntament amb un bon grapat de "xumets" i algun que altre "bíberó ». ■

CONXITA FÀBREGAS TURULL

CONXITA FÀBREGAS TURULL

Cavalcada de Reis

Conxita Fàbregas Turull

NÚRIA PONS TORRENTS

Un cop més a dos quarts de vuit, van arribar Ses Majestats els reis d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar.

Aquest any anaven acompanyats del Patge Faruk, que els va ajudar a repartir paquets, per passar-ne més via. Venien d'Igualada, varen entrar pel pont, molt contents dalt les seves carrosses reials. Varen fer parada al carrer Vilanova, perquè els nens i les nenes poguessin pujar a les carrosses i fer-se una foto. Tot seguit, al balcó de l'ajuntament, els va rebre l'alcalde, i el REI ROS, va començar el seu discurs, va anar dient un per un tot el que l'ocellet blau li havia dit als nens de Copons, ja fossin al llibre BLANC o al llibre NEGRE.

A la Maria Vila, que toca molt bé el violí i es recull l'habitació; l'Emma Vila, ha de menjar més fruita i que dormi al seu llit; al Lluç Bertran, ha de deixar les joguines, sobretot el tractor; la Dahiana ordenar les joguines i posar-se les sabates; la Jorgina Marimon, no barallar-se amb el Bernat i deixar la pipa; el Bernat Marimon, no tibar els cabells a la seva germana i no picar-la; a la Carla Godia que no ha de fer el "pi" tot el dia; l'Anna Godia fer cas als pares i menjar mes; l'Eduard Tomas que no s'encanti i fer cas a la primera; la Marcel·la i la Julia Solé, no saltar sobre els llits; la Rut Vilumara, no buscar raons i no discutir amb la Mar; la Mar Vilumara, no mossegar-se les ungles i no plorar pels deures; l'Artur Montiel, no barallar-se, no cridar i fer cas als pares; l'Arti Montiel, que no es baralli, faci cas als pares i "no es faci el sord"; el Pol Jato, no ser tan tossut i fer més deures; la Paula Vila, estudiar més, no contestar; la Jana Vila no cridar ni rondinar; l'Adria Bertran, que endreci l'escriptori i llegir més; l'Oriol Bertran, que no faci enfadar a l'avia; la Carola Bertran ha de menjar més fruita i verdura i sobretot no dir-li cargol a l'Oriol; la Greta Garcia que ha de menjar tota sola i que ha de deixar la pipa; el Ferran Garcia que no sigui tan trapella; l'Ares Brusau

ha de menjar verdura i endreçar les joguines; la Martina Muñoz, ha de fer cas als pares i avis i anar a dormir sense pipa; la Mariona Sala, anar a dormir quan ho diuen els pares i fer més deures; el Pol Bazzi, fer cas ala avis i a la senyoreta; la Carla Sans, que al cosidor no ha de xerrar tant i vigilar mes amb les ulleres; l'Eric Alcoberro, que no ha de ser tan tossut i anar a dormir tot sol; el Ton Alcoberro que no ha de saltar al sofà, i ha de vestir-se tot sol; el Pau Orpí, que no ha de plorar quan es lleva de fer migdiada; també va parlar dels mes petits, però en general: el Jan Salisi, l'Avril Chapon, la Queralt Espelt, l'Arnau Brusau, l'Albert Guix, el Biel Closa, etc...

Tot seguit, van començar a repartir els regals que amb tanta il·lusió els petits i no tan petits esperaven.

Agraïments a:

Patrocinadors:

Brodats Sala Farre	Autoxispa
Tot Circ	Bar Manel
Taller Prats	Autoservei Mas
Transports Vilumara	Fusteria Josep Tomas
Fusteria Alcoberro	Forn De Jorba
Bar La Barraca	Tot Frens
Ajuntament De Copons	

Col·laboradors:

Floristeria Roset	
Succ.construccions Joan Closa	
Tot Circ	Autoxispa
Família Comellas-gelabert	
Josep Riera	Josep Lliró
Germans Baños	Sisco Salisi
Xavi Tresserras	Manel Vila
Josep Rosich	

I a totes les persones que han posat el seu granet de sorra, per fer-la realitat un any més.

Moltes gràcies a tothom. ■

Cavalcada de Reis

Conxita Fàbregas Turull

Carnestoltes infantil 2007

Jordi Closa Franquet

La Barraca es va quedar petita. Com ja va sent tradició els últims anys es va celebrar el Carnestoltes infantil i l'èxit de nens i nenes va ser tan gran que la sala interior de la Barraca no cabia ni una agulla.

Amb la col·laboració d'en Toni, l'Anna, l'Elena, la Teresa i en Jordi, van aconseguir que la tarda del 17 de febrer fos plena d'espectacles: ball, berenar i xerino.

A les 6 de la tarda es va començar amb la representació del "Conte del Carnestoltes i la Vella Quaresma". En el conte hi va aparèixer el Rei Carnestoltes, rei de la festa, el menjar i els excessos. També la Vella Quaresma, una dona austera, trista i sola, els nens i nenes de Copons representant la gent del poble i també la senyora Primavera. Tot plegat acompanyat amb música, pirotècnia i amb la imprescindible col·laboració del públic assistent.

Va seguir una desfilada de tots els nens i nenes que anaven disfressats per una passarel·la il·luminada per una canó de llum despistat. S'hi van veure disfresses de totes menes com pirates, bruixes, follets, fades, princeses, indis.... Vaja una varietat i una qualitat que molts pobles envejarien. I com que tothom ja tenia una mica de gana, es va berenar amb coca i xocolata. No va quedar res, i és que hi havia molts nens, nenes, pares, mares, avis, àvies, tietes, tiets, amics....Tothom hi era, no hi faltava ningú!

Amb la panxa ben plena, va començar el ball de fi de festa amb una sorpresa d'última hora. Vàrem rebre la visita de les tres besones, l'Anna, la Teresa i l'Elena, i la bruixa avorrida que les perseguia. Resulta que la bruixa estava enfadada amb les tres perquè no es van voler disfressar i com a càstig les va enviar al Carnestoltes de Copons perquè allà hi podrien veure les millors disfresses de la comarca i del país sencer. El ball es va allargar una bona estona fins al capvespre. Ja tenim ganes de tornar-hi l'any que ve. ■

Cantada de caramelles 2007

Jordi Closa Franquet

No és pot parlar d'una Pasqua a Copons sense nombrar les tradicionals Caramelles. I és que ja fa molts anys que es van celebrant i ja ens anem acostant als trenta.

El dia de Pasqua es va llevar amb un sol esplèndid, com ho era l'esmorzar caramellaire que ens preparen al ciment, la família Rodellar i en Jaume Gudayol. I es que per cantar i entonar s'ha fer un bon àpat amb xai, tripa, embotits, coca i el que faci falta.

Com que la missa es celebrava més aviat tard, vam aprofitar una estona abans per fer unes cantades a la roquera, al castell, al carrer Mur i tot baixant pel carrer Sant Magí.

Així un cop acabada la Missa solemne de Pasqua, vam anar desgranant tot el repertori de cançons i balls al pla de Missa tal i com marca la tradició. Va ser en aquest moment, que abans de començar la cantada, el mestre Jordi Cirera, davant la sorpresa dels assistents i del propi implicat en el tema, que resulta que era jo mateix, va fer el traspàs de la batuta com a director de les Caramelles al nou pupíl de nom també Jordi i de cognom Closa. Anem arreglats!!!

Bé, anècdotes a part, el repertori de cançons va ser lluit i variat. Vam cantar "Canem la Glòria" un vals-jota, una masurca titulada "Cant de Pasqua", l'havanera "Ja som a la primavera" i el "Vals de la Seu". La mainada van fer la dansa de "L'hereu Riera" i el jovent van recuperar el tradicional ball de bastons del "Patatuf".

Després de la cantada complerta del pla de Missa, es va baixar fins el Pou i es va començar a fer la típica ruta caramellaire de balcó en balcó fins arribar al punt final, a la Plaça Ramon Godó, on vam fer les últimes ballades i cantades.

No voldria acabar sense donar les gràcies al Jordi Cirera que com he dit abans diu que plega de ser el director. Realment durant tots aquests anys hi ha invertit moltíssimes hores buscant i preparant les cançons i després, amb molta paciència i tenacitat, ha estat capaç d'ensenyar-les als cantaires. A mi em costa de creure que ho vulgui deixar definitivament i a més sabent que realment hi disfruta molt. Ja mirarem d'enredar-lo. ■

Macrojocs

Primeres Comunion a Copons

Fi de curs de la catequesi

Teresa Closa Bertran

Teresa Closa Bertran

NURIA PONS TORRENTS

NURIA PONS TORRENTS

NURIA PONS TORRENTS

TERESA CLOSA BERTRAN

Vàrem pujar-hi agrupats en petits grups. Durant la pujada a l'ermita els nois i noies de confirmació de Calaf varen preparar-nos diversos controls, on havíem de superar unes proves que si el grup les superava et donaven una part d'un mapa, que havíem d'ajuntar per poder trobar el tresor.

En arribar a dalt el pla de l'ermita es féu una pregària d'acció de gràcies, pel curs de catequesi que finalitzava.

Va ser l'Adela de Copons i el grup de les parròquies de Ponent qui va trobar el tresor. Es tractava d'una bossa de "piruletes" que es van repartir entre tots els nens i nenes. Tot seguit començà la gimcana que cada any preparen els pares de catequesi familiar. Va ser d'allò més divertit. En finalitzar varem berenar tots plegats grans i petits.

Amb aquesta festa donem per acabat el curs de catequesi... Ara ens toca descansar!... Si Déu vol, tornarem a l'octubre amb forces renovades i amb nous projectes i il·lusions. ■

TERESA CLOSA BERTRAN

Setmana Gent Gran

ANNA ROIG

CARLES MAS RIERA

NURIA PONS TORRENTS

L'art de la pell

Elisenda Mercadal Segura

XAVIER PEDRAZA

El 31 de gener d'enguany, a la Sala Municipal d'Exposicions d'Igualada s'inaugurà "L'art de la pell", una mostra de l'obra de l'artista Josep Maria Prats Palomas.

L'exposició recollia quadres de tècnica variada, com ara el gravat, el repujat, el fio-gravat i les panoràmiques que s'assimilarien a la pintura a l'oli. A més de màscares, un mural i maquetes de monuments de l'Anoia i d'altres indrets de Catalunya. Del conjunt d'aquests treballs destacava l'església de Santa Maria d'Igualada, en la qual l'artista va treballar cada dia durant cinc mesos.

Josep Maria Prats i Palomas, nascut a Copons l'any 1922, es considera igualadí d'adopció ja que fa més de 40 anys que viu en aquesta ciutat.

Va ser a Igualada on, des del començament, desenvolupà una activitat professional relacionada amb la indústria de la pell que li permeté descobrir a poc a poc les possibilitats artístiques i creatives que li oferia aquest material.

Format artísticament pel professor i artista català del cuir Joan Martínez Escó, de qui esdevingué un alumne brillant, molt aviat assolí la categoria de mestre en gravat i repujat de la pell.

A més d'haver fet participants de la seva creativitat als alumnes de Repujat de Pell del Centre d'Estudis Comarcals (CECI), amb les exposicions que ha presentat al llarg d'aquests anys hem pogut descobrir les possibilitats insospitades que la noblesa de la pell ofereix a les mans d'un artista.

Val a dir també que Josep Maria Prats ha estat el primer anoienc a tenir una obra adquirida pel Museu de la Pell d'Igualada.

Les ressenyes que es van publicar a la premsa de la comarca arran de la darrera exposició

coincidiren a destacar la sensibilitat i humanitat de l'autor, que juntament amb el domini de les tècniques i el seu afany de perfeccionisme i superació fan que la pell esdevingui art. Un art que a Josep Maria Prats li agrada compartir amb tothom qui ho vulgui.

Actualment l'artista està preparant una maqueta de l'església de Santa Maria de Copons, que ja ha reproduït en algun quadre així com també la imatge de Sant Antoni Abat del retaule gòtic de Copons que actualment es conserva al Museu Episcopal de Vic. ■

XAVIER PEDRAZA

XAVIER PEDRAZA

XAVIER PEDRAZA

Viatge Egipte bíblic i faraònic del 12 al 23 de març de 2007

Montse Plaza

Novament ens trobem una bona part de la gent que ja vàrem compartir viatge a Israel. Aquesta vegada tornem a ser cinquanta i d'entrada sembla, si més no a nivell personal, que potser la sort no ens serà tan favorable com ho va ser en el viatge anterior i potser en algun moment puguin sorgir complicacions.

Però val a dir que els petits entrebancs que patim són de molt poca consideració: algun mal de panxa, constipats, alguna pèrdua de documents, alguna patacada... Tot plegat poca cosa i de fàcil arranjament.

Anem a Egipte, una destinació indispensable per aquells qui volen conèixer un dels orígens més importants de les civilitzacions, gràcies a la qual hem adquirit coneixements tècnics i artístics incomparables. I a fe de Déu que hem tingut l'oportunitat de ser-ne testimonis en contemplar tants i

tants monuments i edificacions de mides gegantines que encara avui no som capaços d'imaginar l'enginy que van utilitzar per arribar tan enllà.

Sortim del Prat sense entrebancs i fem un viatge ràpid i còmode, tot i que sortim amb retard per culpa d'una motxilla sense amo que ha aparegut a l'avió. Tres escollits fem el viatge en Business Classe per a delit dels representants del clergat. Anècdotes!

Arribem a Lúxor i anem directament al vaixell que ens portarà a fer l'espera't creuer pel Nil. Més que vaixell és un hotel flotant, força confortable, on ens allotjarem durant uns quants dies: el "Tulip".

L'endemà ja anem de ple a amarar-nos de cultura. Som a Lúxor, l'antiga Tebes que en els seus moments més esplendorosos ja comptava amb més de cent temples. Visi-

tem la Vall dels Reis on podem penetrar en algunes de les seixanta-dues tombes dels faraons allà enterrats: Ramsès I, RamsèsIV, Meremptah, Tutankamon... I l'únic temple funerari dedicat a una dona: el de la reina Hachepsut.

Visitem els temples de Karnak i de Luxor, construïts al llarg de dos mil anys per desenes de faraons. I per rematar, el museu de Luxor, ple de meravelles.

Abans d'anar a dormir encara ens queda una estona per fer una xerradeta a la coberta del vaixell. S'agraeix la tranquil·litat i la placidesa de la travessa.

I seguim el nostre itinerari. Anem a Edfú i visitem el Temple d'Horús, fet construir per Ptolomeu III, tan ben conservat que t'imagines per un instant que t'has traslladat en el temps. Amb tanta visita cultural, però,

encara ens queda temps per badar per les paradetes del mercat. Aclaparador! Els venedors no ens deixen respirar. Acabem sortint per cames.

Naveguem fins al temple de Kom Ombo però abans hem tingut temps de fer relax: piscina, te i pastetes i una missa a coberta que ens ofereix l'Enric amb aquella senzille-sa a què ens té acostumats.

I a la nit gresca i de la grossa. Tots, sense excepció, disfressats amb gel·labes, molt ben abillats i ben predisposats a passar una nit divertida i des acomplexada. Música del país, ball, jocs, concursos... I al guanyador com a premi li fan ballar la dansa del ventre.

I seguim navegant. Des de coberta veiem passar l'antic Egipte. Costa poc d'imaginar-se com devia ser la vida fa més de tres mil anys enrere: els pagesos fent les feines al camp ajudats pels seus ruquets, els camells, les palmeres, els boscos de bambú, els tarongers, el cel tan net...

Visitem la ciutat d'Aswan i a la nit hi podem passejar en tartanes, tot i que més que passeig, en algun cas, es converteix en una cursa desenfrenada protagonitzada per uns cavalls famèlics que, pobres, ja no estan per aquests tropells. No tornem al vaixell sense haver passat abans a firar-nos pel mercat. Espècies, fulards i uns quants fulards més. Sembla que ho regalin!

Tindrem ocasió de contemplar l'espectacular presa d'Aswan, colossal obra d'enginyeria que va canviar de forma radical l'economia del país.

Visitem el temple de Filae, a l'illa del mateix nom, dedicat a la deessa Isis, meravellosament conservat. I, per acabar la jornada, anem a un poblat nubi. Però no de qualsevol manera. Hi anem, els més atrevits, muntats en dromedari. Em sembla que les dones s'hi atreueixen totes, fins i tot les més grans. Al capdavant de la "camelleria", obrint l'expedició, la Marina de Prats de Rei. Que valentes! Si no ho veig no m'ho crec.

L'endemà vaixell, autocar i aeroport. Anem a Abu Simbel. Ben instal·lats en un hotel amb vistes al llac Nàsser podrem gaudir d'un dia de sol i piscina i després ens delectarem amb l'espectacle de llum i so que ens ofereixen als temples d'Abu Simbel, els més

enigmàtics i misteriosos de tot el nostre viatge: Ramsès II i Nefertari. Encara avui no me'n ser avenir de com van poder ser desmuntats, pedra per pedra i traslladats des del seu lloc d'origen, negat per la construcció de la presa.

Camí cap a Aswan passem pel desert de Núbia i tenim l'ocasió de contemplar els miratges que tantes vegades hem imaginat.

Des d'Aswan anem al Caire i des d'allà, després de fer nit, ens desplaçarem al Sinaí. Travessem el desert aràbic i el canal de Suez (per sota del mar). Pel camí tenim ocasió de conèixer un grup de beduïns que venen les seves artesanies i, demanen caramels, bolígrafs i sobretot "un euro". Una passejada pel mar Roig i peus bruts de quitrà pels qui es volen remullar. Estem en una zona plena de pous de petroli.

Arribem a Santa Caterina o hi passarem un fragment curt de la nit (cal que ens llevem a dos quarts de dues si volem pujar al mont de Moisés per veure des d'allà la sortida del sol). Abans d'anar a sopar l'Enric ens ofereix l'Eucaristia a la seva habitació. Fora fa un fred que pela! Ens hi encabim com podem. Som ell i quaranta-nou més. Encongits però en un ambient càlid i acollidor. Sembla talment un foc de camp.

A les dues de la matinada ja ens trobem per anar amunt. Bufandes, gorres, guants... fa força fred. Els més agosarats en camell i els més avesats a caminar, a peu. Cal enfilarse a 2285 metres sobre el nivell del mar i la pujada durarà més de tres hores. Per arribar a cim, però, la rematada: set-cents trenta-quatre graons. Déu n'hi do! Som allà dalt justament al rompent de l'alba una escena que de ben segur mai no oblidarem.

Deixarem el Sinaí, no sense abans visitar el Monestir de Santa Caterina, i tornarem al Caire. La ciutat, un caos. Circular-hi en cotxe és una experiència que més val entomar-la amb molta paciència.

Els darrers dies de viatge que ens queden haurem de córrer molt: visitarem les grans piràmides de Giza: Keops, Kefren i Mikerinos. Espectaculars! Abans, però hem passat per la Mastaba de Mereuka, que ens ha rebut amb una tempesta d'arena que no ens deixa veure gairebé res i després per la piràmide esglaonada de Sakara. Visitem

Menfis, la capital i la glòria de l'Imperi Antic, on podem admirar la gegantesca estàtua ajaguda de Ramsès II.

Anem el barri copte, a l'església de "Sant Sergi", a la sinagoga "Ben-Esra", a les mesquites de "Mohammed Ali", del "soldà Hassan" i d'"Al-Rifai", al Museu egipci...Uf! Quanta teca.

Però , tot i la traginada dels últims dies, encara podem badar una estona per les paradetes del Khan-El-Khalili, un dels basars més grans del món, on aprofitarem per fer les darreres compres.

I arriba la clausura de la festa. Regals dels guies per a tots nosaltres, regals nostres per als guies, agraïments per a l'Enric... Tots cansats però contents.

Ha estat un viatge atapeït però molt intens perquè hem tingut temps per a tot: per descobrir un món desconegut i fer cultura, per caminar, per parlar, per riure, per desconnectar, per desinhibir-nos, per compartir, per fer amics i també per estimar. Què més podíem demanar... ■

desembre

- 05 Encesa dels llums de Nadal i de l'estrella del campanar
- 09 La Torre de Claramunt 4 – FC Copons 1
- 10 Inici de la recollida d'aliments a l'església
- 11 Bibliobús
- 16 Catequesis i Missa Familiar a Jorba
- 16 FC Copons 0 - Jorba 2
- 16 Buscar molsa pel pessebre de l'església
- 20 Es munta el pessebre a l'església
- 24 Arribada dels patges Faruk i Farik a Copons i recollida de cartes
- 25 Finalitza la recollida d'aliments a l'església
- 25 Missa de Nadal
- 28 Trobada i sopar de catequistes a Calaf

gener

- 05 Cavalcada de Reis
- 06 Masquefa 3 - FC Copons 0
- 13 Fàtima 4 - FC Copons 1
- 19 Inici de la Festa Major d'Hivern amb playback a La Barraca
- 20 Catequesi i missa familiar a Jorba
- 20 Ple extraordinari. Nomenament del nou alcalde.
- 20 FC copons 2 - Vilanoveta 0
- 20 Ball de Festa Major a La Barraca amb el típic Ball de la Crespella
- 21 Ofici de Festa Major
- 21 Concert vermut a La Barraca amb el Duet Zarabanda
- 21 Espectacle infantil amb la companyia Fadunito a La Barraca, i coca amb xocolata
- 22 Bibliobús
- 27 FC Copons 3 - Hostalets 2

febrer

- 03 Catequesi i missa familiar a Jorba
- 03 Montserrat 7 - FC Copons 0
- 04 Benedicció de fruits i candeles
- 07 Es desmunta el pessebre de l'església
- 10 FC Copons 0 - Masquefa 3
- 17 Carnestoltes a La Barraca
- 17 La Paz 3 - FC Copons 2
- 19 Bibliobús
- 24 Primer assaig de caramelles
- 24 FC Copons 0 - Capellades B 2

març

- 03 Catequesi i missa familiar a Jorba
- 03 Vuit cigonyes fan nit al campanar de Copons
- 03 Peña Madridista 6 - FC Copons 0
- 04 Al matí les cigonyes van continuar el seu viatge
- 10 Exposició "Ni un molí a Serra Morena!" i xerrada de la Coordinadora d'afectats i afectades per parc eòlic de Serra Morena
- 10 FC Copons 0 - Tous 2
- 12 Inici del viatge de les Parròquies de Ponent a Egipte amb un bon grup de Coponencs
- 17 Rebrot 2 - FC Copons 3
- 19 Bibliobús
- 23 Tornada del viatge de les Parròquies de Ponent a Egipte
- 24 FC Copons 1 - Piràmides 2
- 24 Catequesi i missa familiar a Jorba
- 31 Montbuí poble 3 - FC Copons 1

abril

- 01 Missa i benedicció de rams
- 08 Caramelles, cantada pels carrers de Copons
- 14 FC Copons 1 - La Torre 1
- 21 Jorba 10 - FC Copons 1
- 21 Catequesi i missa familiar a Jorba
- 23 Bibliobús
- 28 FC Copons 0 - EFB Masquefa 2

maig

- 05 FC Copons 5 - Fàtima 5
- 12 Vilanoveta 5 - FC Copons 3
- 19 Presentació del Programa dels Joves Independents de Copons
- 19 Inauguració exposició sobre l'Antiga Roma dels alumnes del CEIP de Copons
- 21 Bibliobús
- 27 Eleccions municipals
- 27 Primera Comunió Mar Vilumara i Maria Vila
- 31 Col·locats a la zona esportiva del plafons informatius de les rutes amb BTT per l'Alta Anoia

juny

- 02 Fi curs catequesis parròquies de Ponent
- 03 Macrojocs
- Espectacle "Divermàgic" amb Màgic Sergio a la placeta Segura
- 09 Bateig Biel Closa Munera
- 09 Inauguració exposició sobre l'Edat Mitjana dels alumnes del CEIP de Copons.
- Actuació del mag-joglar sardauc a La Barraca
- 10 Dinar de Caramelles
- 11 Inici Setmana de la Gent gran amb un Taller de Flor Natural a càrrec d'Antònia Marin a l'Ajuntament
- 12 Conferència sobre el Servei de teleassistència a càrrec d'Irene Gil a l'Ajuntament
- 13 Sortida al Museu d'art del Bolet de Montmajor i al castell de Cardona
- 14 Conferència sobre Seguretat i Estafes a càrrec dels Mossos d'Esquadra a La Barraca
- 15 Cloenda actes de la Setmana de la Gent Gran amb sopar i ball a càrrec de Joan Badia a La Barraca
- 16 Constitució del nou Ajuntament
- 17 Obertura piscina
- 17 Bateig Roger Marimon Soteres
- 18 Bibliobús
- 22 Finalitza el curs escolar al CEIP de Copons
- 23 Coponencs van a buscar la Flama del Canigó a Igualada
- 23 Revetlles de Sant Joan
- 25 Inici del casal d'estiu a l'Escola de Copons
- 25 Inici dels Cursos de Natació
- 29 Sopar catequistes de parròquies de Ponent a Jorba

El botellón

Dr. Anicet Altés Pineda

Quasi cada cap de setmana podem llegir a la premsa i veure per T.V. unes corredisses i uns aldarulls protagonitzats per gent molt jove, al voltant dels 16 anys, els quals són empaitats amb contundència per la policia.

Què passa?

Doncs,es tracta de celebrar públicament la festa setmanal a l'aire lliure i d'una manera econòmica comprant i bevent unes ampolles grans de cervesa conegudes amb el nom popular de "el botellón" i organitzar una barrila pels carrers i places de la ciutat. La norma és beure molt per anar ben animats, desinhibits i fer tota mena de bromes.

Aquesta moda està molt estesa per tot Espanya i molts llocs d'Europa i la característica principal és l'edat molt jove dels protagonistes. La publicitat de les begudes alcohòliques en els mitjans de comunicació, té una influència real i molt perillosa sobre-tot p els adolescents.

Perquè són tan sensibles als efectes de l'alcohol?

S'han fet i es fan estudis molt seriosos que demostrin que el perill és,que en aquesta edat, el cervell no està format del tot, no ha

completat la seva maduració i per tan és més vulnerable a l'alcohol i altres drogues. Recordem que durant el procés de la digestió el nostre cos transforma els aliments en matèria pròpia per a nodrir-nos. L'alcohol, però, no sofreix cap canvi i, al passar a la sang en petites concentracions, no perjudica a òrgans tan delicats com el cervell. Però quan la quantitat és elevada l'efecte tòxic és molt fort especialment en el cervell poc madur del noi.

Quines alteracions causen aquests abusos en els joves?

Avui ja sabem que és perd un 10 per cent la memòria i la capacitat de recordar coses apreses anteriorment. A aquesta edat, entre els estudiants, pot significar aprovar o no el curs. És el que en diem fracàs escolar freqüent entre els xicots que s'emborratxen els fins de setmana els quals tenen dificultat en fixar l'atenció, són lents en els raonaments, es cansen aviat d'estudiar i treballar.

Influeix l'alcohol en el caràcter del jove?

Després de la gresca i de la broma a l'endemà ve la "ressaca", amb boca espessa, mal de cap i mal humor. Després és normalitzant la cosa però si persisteixen aquests hàbits el caràcter es va tornant irritable, la convivència familiar es fa molt difícil...Cal tenir present que no ens estem referint als malalts afectats d'alcoholisme crònic que és tot una altre dimensió del problema.

Sempre té un efecte tan negatiu la beguda alcohòlica?

No, ja hem explicat que en les persones majors aquestes alteracions no són tan greus, però sempre l'excés d'alcohol perjudica. Tot això no té res a veure amb el costum d'acompanyar el menjar amb un vi de bona qualitat que és un excel·lent estímulo dels sentits del gust i de l'olfacte. Bevent amb moderació durant l'àpat va bé per la digestió i inclòs per la circulació de la sang.

Si el jove deixa totalment la beguda, pot recuperar el seu estat anterior?

Aquest és un problema que està encara està en estudi. Malgrat tot, però, el seguiment i el control de nois de 15, durant 8 anys demostren fins ara, que les lesions cerebrals persisteixen. Cal doncs, estar alerta d'aquest problema que afecta també a la família i al conjunt de la nostra societat.

Vic 17 de maig de 2007. ■

Buscant les Fonts de Copons

Elisenda Mercadal Segura

Si no de grat per força, tots ens hem d'acabar adonant de quin bé escàs i preuat és l'aigua, sobretot a l'estiu, quan passen dies i setmanes i no plou, quan les basses es buiden, les rieres s'aprimen i els horts gairebé no es poden regar...

I les fonts? N'hi ha que fa anys que s'han perdut, d'altres s'assequen al temps de la calor i per sort algunes sempre ragen i ens alegren i refresquen les caminades.

De quan totes aquestes fonts eren un regal, de quan s'hi anava a buscar l'aigua que encara no arribava a cases i masies o potser fins i tot de quan de criatures ens hi portaven a fer una berenada, no ho podria dir exactament, però recordo haver tingut entre les mans una cartolina impresa de color vermell amb un dibuix de Copons a la tapa i a dins una colla de rodolins, un per cada font del terme, i no eren pas poques!

No sé on han anat a parar, les meves fonts, perdudes o guardades enmig de contes i papers de la infantesa... Ni quants camins he pujat a les golfes i n'he tornat amb les mans buides. I penso que en una altra casa hauran tingut més sort, i que potser algú ens les farà arribar i omplirem el Camí Ral amb el record refrescant de les hores passades a la vora d'aquests dolls d'aigua. ■

ELISENDA MERCADAL SEGURA

Salvar les paraules

Sergi Jover Rejsek

Sergi Jover, de Barcelona estant

Elisenda Mercadal Segura

Sergi Jover i Rejsek, descendent d'una de les nissagues de negociants coponencs, va néixer a Barcelona, ciutat on també resideix actualment. Lector infatigable des de la infància, estudià Filosofia i Lletres i ha anat compaginant les seves facetes d'escriptor, actor de teatre i dibuixant.

Des de l'any 1995 que torna a escriure poesia, ha guanyat alguns premis (entre ells el Joan Llacuna de la Ciutat d'Igualada l'any 1999) i compta amb tres llibres de poemes publicats "Vida meva", "Ressenya" i "Neu Fosa".

Actualment és membre de l'Ateneu Barcelonès i de la Societat Catalana de Genealogia. Fidel a les seves arrels, els carrers, pedres i horts de Copons li han despertat una estima ben especial pel nostre poble, i gentilmente ens fa arribar les seves paraules.

L'escola d'escriptura de l'Ateneu Barcelonès ha engegat aquesta primavera una campanya entre els seus mil alumnes i en el si de la societat barcelonina perquè cada persona proposi de salvar una paraula. El projecte duu el nom de "Reserva de paraules". A la seva pàgina web ho expliquen així:

Què és Reserva de paraules?

- Reserva de paraules és un espai virtual dedicat a la llengua.
- Reserva de paraules és el resultat de la iniciativa Apadrina una paraula, impulsada per recuperar de l'oblit paraules en desús.
- Reserva de paraules és el fruit de la participació de 22.000 persones de 69 països, que des del 30 de març al 21 d'abril de 2007 han apadrinat més d'11.000 paraules oblidades (4.000 en català i 7.000 en castellà).

Reserva de paraules ha comptat amb la col·laboració de destacats noms del panorama literari, cultural i polític -padrins i padrines d'honor de paraules en vies d'extinció. Podeu trobar-ho a www.reservadeparaules.com

Ja sabeu que els de Barcelona ens pensem el centre de tot i en aquest món, en el que la quantitat és sinònim de virtut, ens sentim la mesura de totes les coses. No sé si algú de Copons ha participat en aquest operació de salvament.

Molta gent, massa, ha triat paraules eufònicament curioses, o conceptualment atraients però penso que ningú de nosaltres veu i descobreix quines paraules estan en greu perill de desaparèixer o de transformar el seu significat. Tot passa massa a prop i no notem els canvis.

Com quan ens mirem al mirall i no veiem com el temps ens modifica. Ai el temps!

A Barcelona està desapareixent el "vostè". Entre la gent jove tothom tuteja. A coneguts i desconeguts. Gairebé tots els cambrers de Barcelona són estrangers i estan imposant nous hàbits.

La televisió també ha fet baixar el llistó de la nostra competència verbal i, no sé ben bé perquè encara, col·labora en aquest aplanament, en aquesta pèrdua de qualitat de la llengua. Malgrat l'exemple impagable de Joaquim Maria Puyal molts programes i molts presentadors professionals ensenyen i duen les seves eines ben brutes i en força mal estat. A qui fan servei?

De Barcelona estant veig a Copons com una reserva de paraules. Potser sí.

Mireu, si us plau, en el mirall la vostra llengua, el vostre català.

Voleu salvar paraules?

A Copons els nens encara s'emparren per tot arreu,els grans rumiem què farem per sopar, i alguns camins se'ns esgavellen televisors i els hem de fer apriar... Sense adonar-nos-en encara fem servir paraules apreses dels pares i dels avis que avui en dia són un petit tresor. Si voleu fer-ne arribar alguna al Camí Ral, demanarem al Sergi que ens ajudi a salvar-la. També ens deixa la seva adreça de correu electrònic per qui vulgui posar-se en contacte amb ell: sjover@madeinmusic.com

Tots els conductors hem de tenir cura

Núria Pons Torrents

A Copons tenim un tram de l'antiga carretera que separa el nucli del poble amb la zona d'esbarjo, parc, poliesportiu, piscina... i que justament ara amb el bon temps es una zona força transitada tant per menuts com grans.

Uns passejant per anar tirar les escombraries, altres amb les bicicletes, patinets... tots passem per aquesta zona, es per això que tots plegats hauriem de ser conscients quan anem amb cotxe i ser molt prudents ja que a tots ens pesa una mica massa el peu de l'accelerador.

L'excés de velocitat representa un perill molt gran i més en aquesta època i en aquesta zona concretament. Abans era la carretera, hi havia més transit de vehicles però ara s'ha convertit en una zona on circulen mes vianants, especialment nens, nenes, pares i mares amb el cotxets, gent gran,

Però també em de tenir en compte ser prudents quan circulem pel poble, els carrers son estrets i actualment hi ha molts menuts que hi transiten sobretot ara a l'estiu que el dia es més llarg.

Coponencs circulem tots amb precaució!!

Si tots ho fem, tots estarem mes tranquils!!!

NÚRIA PONS TORRENTS

NÚRIA PONS TORRENTS

Opinió

El pla d’emergències de Copons

Rosa Mata Francès

El municipi de Copons, des de l'any 2005 disposa d'un pla d'actuació en emergències pensat principalment pel risc d'incendi forestal però també per fer front a qualsevol altre tipus de risc que pugui afectar al municipi.

Qualsevol pla d'emergències municipal de Catalunya ha de tenir un contingut i una estructura determinats per Decret i ha de ser homologat per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, tràmit que ja va superar el Pla d'Emergències de Copons.

Un pla d'emergències és una eina per facilitar l'actuació de les persones i serveis que intervenen per fer front a una emergència i sempre consta dels apartats següents.

Anàlisi del risc

En aquesta apartat es valora què pot passar, quan i on, i la previsió de les conseqüències que l'emergència pot tenir sobre la població, les edificacions i les infraestructures en general o sigui la vulnerabilitat de la zona.

Per valorar què pot passar sempre es busquen els antecedents al municipi. A Copons les referències d'emergències més importants que s'han trobat són:

Inundacions

L'any 1907, segons memòries d'un veí del poble “A Copons l'aigua va arribar a l'altura del carrer del Raval on els veïns foren convidats a deixar les seves cases aquella nit per por a que es produís alguna desgràcia.”

Nevades

Les principals nevades que han afectat el municipi de Copons són:

Any/Descripció

Gener 1910 / Entre 10 i 25 cm de neu

Gener 1926 / Entre 10 i 25 cm de neu

25 i 26 de febrer de 1944 / Entre 42 i 45 cm de neu

Gener 1947 / Entre 10 i 25 cm de neu

25 de desembre de 1962 / 45 cm de neu

Març de 1964 / 20 cm de neu

Desembre de 1970 / 40 cm de neu

1983 / Entre 10 i 25 cm de neu

Gener 1985 / Entre 10 i 25 cm de neu

Febrer 1986 / Entre 10 i 25 cm de neu

Març 1993 / Entre 10 i 25 cm de neu

14 i 15 de desembre del 2001 / Entre 45 i 50 cm de neu

Incendis forestals

Les referències d'incendis forestals on s'ha vist afectat el terme de Copons són:

Municipi d'inici / Paratge /

Data d'inici / Ha Forestals cremades Copons / La Vinya de Sant Pere / 25.07.1973 / 1

Copons / Solana del Tossal / 26.02.1976 / 4

Copons / Les Vinyes / 24.07.1976 / 1,5

Copons / Cal Segarret i Coma Rubió / 02.10.1978 / 1,3

Copons / Cal Salomé / 03.08.1979 / 75

Copons / Cal Soler / 21.12.1980 / 7

Copons / La Juncosa / 23.09.1984 / 25

Sant Guim de Freixenet / La Font de Branques / 06.07.1986 / 2177

Copons / Pla de la Torre / 02.09.1994 / 1

Copons / Viladases / 15.10.1997 / 1

Copons / Cal Maure / 23.10.1997 / 0,03

Copons / Plans de Lloret / 12.07.2002 / 0,02

(Aquestes referències d'incendis forestals s'han obtingut de la base de dades del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya.)

Eslavissades

En alguna ocasió s'han produït esclavissades en els materials Quaternaris (dipòsits al·luvials tous amb barreja de litologies) al voltant de la Riera Gran, a l'alçada del nucli urbà de Copons.

Pel què fa a la **vulnerabilitat** en el Pla d'Emergències de Copons figura un llistat de les fires, festes i espais de pública concurrència al municipi que en cas d'emergència cal tenir en compte especialment per la concentració de persones que suposen (ex. Festa dels Traginers o l'Escola). També hi ha un llistat d'avis que viuen sols a qui caldrà avisar i ajudar en cas d'una emergència.

Organització en cas d'emergència

És la definició de l'organització de les persones i l'estructura de comandament en cas d'emergència. Tot pla d'emergències municipal estructura a les persones i serveis que poden actuar en l'emergència de la forma següent:

- Responsable municipal de l'emergència: Alcalde

Aquest és assessorat pel Consell Assessor que esta format per:

- Coordinador municipal de l'emergència (persona designada com a coordinador general de l'emergència al municipi)

I pels màxims responsables dels grups següents que agrupen totes les persones i serveis que intervenen:

- Grup d'ordre i avisos a la població (polícies)

- Grup d'intervenció (bombers i voluntaris de l'ADF)

- Grup sanitari (serveis sanitaris)

- Grup logístic i d'acollida (coordinació de la logística del municipi, per exemple menjar, espais per allotjar persones, maquinària, vehicles, etc.)

- Gabinet d'Informació (canalització de la informació als mitjans de comunicació i a la població en general)

Les persones que ocupen aquests càrrecs solen ser regidors o persones del poble i la composició s'aprova pel Ple de l'Ajunta-

Opinió

ment. En aquest moment l'Ajuntament de Copons esta reestructurant la composició del Consell Assessor en cas d'emergència d'acord amb el nou consistori.

Tot Pla d'emergències ha de definir també un Centre Receptor d'Alarmes (CRA) i un Centre de Coordinació d'Emergències al municipi (CECOPAL). A Copons aquests dos centres s'han establert a l'Ajuntament.

Criteris d'activació del pla i procediments d'actuació

Cal saber quan posarem en marxa el pla i quines actuacions durem a terme en cada cas. A Catalunya tot pla d'emergències municipal o autonòmic té dos nivells d'actuació:

En Alerta

El Pla s'activa en alerta davant de les situacions següents:

- Davant d'una emergència de petites dimensions que pot ser controlada amb els mitjans habituals (serveis d'emergència que estan de servei a la zona com Bombers i Mossos o bé mitjans locals) i que no comporta un perill immediat per a persones i béns.

- Quan el CECAT (Centre Coordinador d'Emergències de Catalunya) informa de l'activació d'un pla autonòmic (Infocat, Neucat, etc.) en fase d'alerta a la zona on es troba el municipi.

En Emergència

El Pla s'activa en emergència davant de les situacions següents:

- Quan el CECAT informa de l'activació d'un pla autonòmic en fase d'emergència a la zona on es trobi el municipi

- Quan s'està produint una emergència important en el municipi i comporta, o pot comportar per la seva evolució, un greu risc per al municipi.

L'activació del pla d'emergències municipal en qualsevol d'aquests dos nivells la decideix sempre l'Alcalde a decisió pròpia o a instància de la Generalitat per activació d'un pla autonòmic.

Un cop establerts els diferents nivells de gravetat de l'emergència el pla preveu quines actuacions es duran a terme en cada cas per cada tipus d'emergència i com es donarà la informació a la població.

A Copons el mitjà establert per donar l'avis d'emergència a la població és el so continu de les campanes de l'església.

El punt de trobada i d'informació a la població en cas d'emergència és La Barraca. El grup d'ordre serà el responsable d'avisar a les cases i als nuclis de població separats del poble, especialment als avis que viuen sols.

Si cal evacuar s'estableix un punt de concentració al Polisportiu (pista) i des d'allà es farà el repartiment de persones als vehicles o altres mitjans d'evacuació disponibles.

Els centres previstos per l'acollida d'evacuats dins del poble són La Barraca, l'Escola i l'Allotjament de turisme rural de Cal Manset.

Catàleg de mitjans i recursos / Directori telefònic

Tot pla ha de dur com annex un llistat dels recursos disponibles al municipi, tant públics com privats, i un llistat de telèfons de les persones i dels serveis que poden ser necessaris en cas d'emergència.

Implantació i manteniment

Finalment, un darrer apartat del pla és el compromís de manteniment d'aquest actualitzant-ne les dades periòdicament i també el compromís de donar-lo a conèixer a la població i a les persones implicades. En aquest sentit, aquest article, vol ser un primer pas. ■

Ajuntament

Elecciones 2007

Pep Colom Talló

Repassava l'article sobre les eleccions d'ara fa 4 anys. Parlava d'il·lusió, de treballar al costat de gent amb experiència, de reunions, de canvi de ritme. També de com amb el Carles en començàvem a parlar de l'Ajuntament, i mira ara, amb algunes responsabilitats més, eh Txarli? Aprofito per felicitar els regidors entrants i el nou alcalde i sobretot agrair la feina feta als regidors sortints. De fet resulta estimulant l'oportunitat que representen unes eleccions.
També de com amb el Carles en començàvem a parlar de l'Ajuntament, i mira ara, amb algunes responsabilitats més, eh Txarli? Aprofito per felicitar els regidors entrants i el nou alcalde i sobretot agrair la feina feta als regidors sortints. De fet resulta estimulant l'oportunitat que representen unes eleccions.
Fer una llista. Trobar un grup de gent disposada a treballar i a aportar idees i opinions i assumir la responsabilitat de decidir. Quatre anys per davant. Un projecte engrescador en marxa i nous reptes i possibilitats de millora. Fer balanç del que s'ha aconseguit i del que manca. Definir prioritats. Proposar uns objectius i explicar-los al poble. El dia de les eleccions. És un dia important. Una bona participació i un ampli suport ens impulsen a seguir endavant amb el projecte presentat. Els mesos vinents serviran per planificar els propers quatre anys. Pròximament us presentarem els projectes de la transformació de la carretera, de la Plana del Recader, de la millora de la piscina, de la residència d'avis, i tot i que és un projecte a més llarg termini i vinculat a la Fundació, de la rehabilitació de la Rectoria com a centre museuístic. El creixement de la Plana del Recader agafarà la seva forma definitiva també en els mesos propers. Hem fixat un creixement per arribar a uns 650 habitants. Un eix principal, de Sant Magí a l'antic Teatre, carrerons, passatges coberts, nous equipaments, habitatge protegit. Una certa estabilitat demogràfica i un equilibri en el cost dels serveis. Ara cal definir els tipus d'habitatges i el nombre de cada un d'ells. També com seran els carrers, les façanes, les teulades, els murs, les finestres, etc. Tampoc ens podem oblidar del desenvolupament de la petita zona industrial i la reordenació de la mateixa, que permetrà la creació en el municipi d'una zona per a petita indústria, tallers i petits magatzems i la construcció de la depuradora municipal. Com he dit, es preparen mesos intensos i esperem el vostre interès i col·laboració.

(per en Jordi Bertran i Muntaner)
Hola Jordi,
Potser algú t'hauria d'escriure una carta del rotllo: 'El motiu de la present és agrair-li la seva intensa i desinteressada dedicació com a Alcalde de Copons durant un munt d'anys i felicitar-lo pel seu nomenament molt amunt... i bla, bla, bla' però saps què? Que com trobaràs a faltar que la gent et parí pel carrer i et digui: '- Sr. Alcalde, que aquí, que allà, que això o lo altre.' Així que, tampoc m'enrotllaré i simplement gràcies. Pep

La flama del Canigó arriba a Copons

Excursions de trial pel Pirineu

Teresa Múnera Pascual

Antoni Tomàs i Cristina Tomàs

Port de Rus - Alta Ribagorça

Parada al camí entre Taüll i Port de Rus

Parada entre Mont-ros i Estany Gento

Portarró d'Espot

El passat dissabte 23 de juny, vigília de sant Joan, un grupet de sis atletes vam anar a recollir la flama del Canigó a Igualada. Amb la torxa encesa a la mà i força calor a l'esquena vam anar corrent per relleus des de la plaça de l'Ajuntament passant pel Molí Nou, la carretera vella, Sant Genís, Jorba fins arribar a Copons. La durada d'aquest recorregut de dotze quilòmetres va ser concretament d'una hora i tres minuts. Tot un rècord per aquest grup de corredors aficionats que s'entrenen cada dimarts a partir de la set de la tarda des del passat mes de gener.

La meta estava ubicada a la piscina del poble on havíem construït un peveter casolà que substituïa la tradicional foguera. Ens van rebre uns quants coponencs que varen ser testimonis de l'encesa del peveter.

Esperem poder-hi tornar l'any vinent i fer un rècord de temps en el recorregut. ■

Érem joves, molt joves, tots teníem una moto de trial i moltes ganes de descobrir nous indrets, així que l'estiu del 1976 el Ciscu, el Joan, el Jaume, el Josep, el Cirera i jo volíem descobrir nous indrets i vàrem decidir organitzar una sortida al Pirineu.

El poble de destí va ser Esterri d'Aneu (s'ha de dir que en aquells anys era un poble molt petit i quasi aïllat).

Des del primer dia vàrem estar molt en contacte amb la gent del poble ja que volíem que ens indiquessin camins per on poder passar. La gent gran i sobretot els pastors eren uns experts en aquest tema i varen ser ells qui ens van guiar. Així que cada nit confeccionàvem una possible ruta i l'endemà ho anàvem a explorar, i quan ja s'acabava el dia i tornàvem al poble, alguns s'interessaven per com ens havia anat l'excursió... si havíem trobat aquell camí... o si havíem pogut passar per aquell altre...

Va ser una setmana molt intensa i tots sabíem que aquella experiència s'havia de repetir, per això l'any següent hi vàrem tornar (foto) i ja s'hi va afegir algú més. Esterri ja començava a ser com casa nostra i després d'aquesta segona vegada va venir una tercera... i una quarta... fins un total de... una pila.

Aquelles primeres sortides al Pirineu van fer que ens adonéssim que el trial et podia fer viure la natura d'una manera diferent, ens feia sentir lliures i una mica aventurers ja que sovint passàvem per camins on feia anys que no hi havia passat ningú, camins que et duïen a presenciar la natura i el paisatge en estat pur.

Aquelles sortides van fer que ens anéssim reunint cada diumenge, ja fos per comentar la jugada o per començar a planificar la sortida del Pirineu de l'any següent. Cada any s'hi anaven agregant nous companys i així es com va començar la colla de trialers de Copons.

I amb aquesta empenta dels anys 75-76 també es va començar a organitzar el Trial de Copons i això encara va fer arrelar més l'afició trialera al poble.

Han passat més de 30 anys i tot i que el Joan i el Ciscu ja ens han deixat, la colla continua. El més trist però, és que aquell trial d'excursionisme que havíem practicat al Pirineu ja no existeix, s'ha esfumat, ens l'han prohibit, i tots els qui sentim el trial de debò ens dol que molt sovint se'ns tracti de "terroristes" dels boscos quan en realitat el que ens ha portat a passar mitja vida dalt de la moto de trial és la gran passió que sentim per la natura. ■

Resum dels partits de Futbol

Cedric Chapon

La Torre de Claramunt • Copons: 09-12-06

Primera part: 2-0, final: 4-1

Els coponencs havien demanat de postposar aquest partit ja que tan sols tenia 8 jugadors disponibles, però La Torre no ha volgut. El resultat del partit doncs no ha estat cap sorpresa.

Copons • Jorba : 16-12-06

Primera part: 0-1, final: 0-2

Els Coponencs jugaven contra el primer de la lliga. El resultat és legítim tot i que els Coponencs haurien pogut marcar un gol a la primera part. Els locals han lluitat però el Jorba, que entrena dos cops a la setmana, tenia una superioritat física important i estava molt ben centrat en el terreny de joc.

Masquefa • Copons: 06-01-07

Final: 3-0

El Copons no ha pogut alinear un equip complet per les múltiples absències aquest dia de festa. Així doncs la victòria és per als locals que no han volgut canviar la data del partit. Llàstima perquè el Masquefa és un equip que els Coponencs podrien haver guanyat.

Fàtima • Copons: 13-01-07

Primera part : 3-0, segona part : 4-1

Un partit difícil per els Coponencs contra un Fàtima amb un bon nivell físic. Els locals han dominat el partit malgrat una bona lluita del Copons. Gol de Sales.

Copons • Vilanoveta: 20-01-07

Primera part: 0-0, segona part: 2-0

Els local han tingut poques oportunitats però han fet dels 2 gols de Sequi sinònim de victòria. El Vilanoveta que tenia un bon equip i era quart de la classificació hauria pogut guanyar el partit però la lluita dels locals acompanyada d'una mica de sort ha permès guanyar.

Copons • Hostalets: 27-01-07

Primera part: 0-2, segona part: 3-2

Un partit bastant igualat que ha vist la victòria dels locals després d'una remuntada a la segona part quan l'Hostalets ja feia canvis de jugadors pensant que el partit estava guanyat. És important aquest tipus de victòria per la moral de l'equip perquè demostra que mai no està perdut un partit fins que l'àrbitre xiula la fi. Gols d'Albert, David i Miquel.

Montserrat • Copons: 03-02-07

Primera part: 3-0, final: 7-0

Els Coponencs afrontaven un equip de Montserrat situat entre els primers de la classificació. Després d'un bon començament i un gol refusat pel col·legiat perquè la pilota havia sortit de poc del terreny, els locals dominaven el

partit i feien pocs minuts després un gol en la seva primera oportunitat. A la primera part el Montserrat afegeix 2 gols al marcador, tot i que l'últim era fora de joc de més de 3 metres. En la segona part els Coponencs no han pogut fer res contra la força dels locals a més a més que han patit de un arbitratge dolent i en contra: fora de jocs no xiulats i expulsió de 3 jugadors del Copons. A notar l'expulsió il·legítima de Carles Mas per l'àrbitre (primera targeta vermella que rep Carles en la seva llarga trajectòria futbolística).

Copons • Masquefa: 10-02-07

Final: 0-3

La Paz • Copons: 17-02-07

Primera part: 3-0, final: 3-2

Un partit igualat en el qual el Copons mereixia l'empat. Els visitants han patit d'un 3-0 en contra al final de la primera part i malgrat un joc amb més ganes a la segona part, no han pogut marcar el tercer gol tot i haver tingut diverses ocasions.

Copons • Capellades B: 24-02-07

Final 0-2

La Peña Madridista • Copons: 03-03-07

Primera part: 2-0, final: 6-0

Un altra vegada el Copons juga amb 10 jugadors i malgrat l'entrada d'un jugador més després de 20 minuts de joc no ha pogut fer res contra una Peña dominadora. Cal destacar que dels 11 jugadors del Copons, 4 estaven lesionats i tot i així, han jugat. El partit s'ha jugat en gespa artificial, part del camp nou que s'ha fet a Santa Margarida de Montbui, i és sempre un plaer jugar en aquest tipus de camp malgrat que no es pot comparar amb la gespa natural.

Copons • Tous: 10-03-07

Final: 0-2

El Copons jugava contra el segon classificat de la lliga. De fet el Tous està fent una molt bona temporada en comparació amb els últims anys quan acabava la lliga al mateix nivell que els Coponencs. Això demostra que amb rigor i entrenament es podria aconseguir un equip millor.

Rebrot • Copons: 17-03-07

Primera part: 1-1, final: 2-3

Els Coponencs han començat el partit amb ganes i han dominat des del principi sense deixar gaires oportunitats al Rebrot. Miquel ha obert el marcador a la primera part per al Copons però pocs minuts després una pilota barrada per l'àrbitre donava l'ocasió als locals per marcar el seu primer gol. El segon gol de Copons ha estat de Joan Corcelles d'una rematada de cap.

Els locals marcaven seu segon gol 15 minuts abans del final del partit però sense poder igualar gràcies a la bona actuació del Copons.

Copons • Piràmides: 24-03-07

Primera part: 0-0, Final: 1-2

El Copons jugava contra l'últim classificat. No ha sabut pujar el seu nivell de joc tot i fer 2 pals, i el Piràmides ha aprofitat las ocasions que ha tingut.

Monbui poble • Copons: 31-03-07

Final: 3-1

Els Coponencs han fet una alineació de solament 8 jugadors quan hi ha 19 fitxes en el equip. Amb molta empenta han lluitat per donar la cara. La seva motivació s'ha donat a terme gràcies al gol de Danny que donava l'esperança al Copons per igualar el partit, però amb el tercer gol dels locals ja no es podia tenir possibilitat de guanyar. A més a més, un dels jugadors de Copons s'ha lesionat i han acabat jugant amb tan sols 7. El partit s'ha acabat amb la expulsió d'un Coponenc: amb 6 jugadors el Copons ha tornat al vestidor.

Copons • La Torre: 14-04-07

Final: 1-1

Jorba • Copons: 21-04-07

Primera part: 4-1, final: 10-1

El Copons que jugava amb 10 jugadors ha marcat el primer gol després de 10 minuts. El Jorba, a la primera part ha marcat 4 gols. A la segona part el Copons ha tingut 2 expulsats en el seu equip i el Jorba, encara més fort, ha golejat 6 vegades més els visitants.

Copons • EFB Masquefa: 28-04-07

Primera part: 0-0, final: 0-2

Un altre vegada el Copons jugava amb menys jugadors que el seu rival (10 jugadors). La primera part ha estat bastant equilibrada. A la segona part el Copons ha dominat però ha encaixat 2 gols de contraatac. A destacar 2 pals fets pels locals que podrien haver ocasionat l'empat i també que l'àrbitre no ha fet jugar 2 parts de 45mn sinó de 40 mn perquè tenia pressa per marxar.

Copons – Fàtima: 05-05-07

Final: 5-5

Vilanoveta • Copons: 12-05-07

Primera part: 1-0, final: 5-3

Un Vilanoveta superior ha guanyat un Copons lluitant per acabar bé la temporada. Amb una miqueta més de sort (un gol de Vilanova amb la mà i un pal a favor dels Coponencs) el Copons podria haver tornat amb l'empat. ■

Travessa del Pirineu, de l’Atlàntic a la Mediterrània (2001 - II)

Teresa Martí Guixà

Per segona vegada, vam agafar el tren d'Igualada a Barcelona, disposats a gaudir d'una inoblidable vetllada tot anant cap a Hendaia, aquest any sí, teníem una llitera per a cadascú. Arribàrem a Hendaia de bon matí, els ossos cruïxen però s'havia d'agafar el tren cap a Bayonne sense perdre temps. Un cop a Bayonne, poguérem anar a donar un volt i observar el despertar d'aquest poble un diumenge al matí, mentre esperàvem la sortida del tren cap a Bidarraí. Vàrem arribar-hi cap al migdia, i ens esperava una bona pujada fins a la plaça de l'església i la gîte d'étape Auñamendi. La tarda va donar per molt, alguns van haver de muntar la tenda de campanya al càmping de Bidarraí, mentre els altres s'entretenien jugant a cartes i fent-la petar.

1a ETAPA (5) / dilluns, 30 de juliol: Bidarraí - Coll d'Ispegui

L'endemà de bon matí, tots de peus a terra i a punt per a una llarga etapa fins al Coll d'Ispegui (690 m), sense aigua, però amb molta calor i molta xafogor. De bon matí ens acompanyava la boira, després els voltors a les crestes d'Iparla i cap a migdia, només la xafogor. L'anècdota del dia, i d'aquest any, la va protagonitzar el Josep Anton que, carregat com anava i amb la calor que feia, va agafar literalment una gran "pàjara" i ens va donar un bon ensurt a tots plegats, fins i tot algú va pensar que podia arribar a tenir un infart. Al coll ens esperava un bon àpat i beguda fresca, i una bona estona de

sobretaula fins a l'hora de dormir: un bivac al mateix coll.

2a ETAPA (6) / dimarts, 31 de juliol: Coll d'Ispegui - Les Aldudes

Sortírem de bon matí per enfilars al desnivell que ens portaria al coll de Nekaitz (810 m) i al coll d'Elhorrieta (831 m). Després d'una mica més de volta del que teníem previst, vàrem arribar al llom del cim d'Antxola, un bon lloc per esmorzar i reposar una estoneta per recuperar forces. Després d'esmorzar la pujada fou continuada fins a assolir el coll d'Itxauz (950 m), baixàrem lleugerament per tornar a pujar tot seguit, i fer dos colls més. Travessàrem una gran fageda, tot fent camí cap al cim de l'Abrakou (1003 m), aquí confirmàrem el recorregut amb els mapes, al cap de poc arribàrem al coll de Verdaritx (685 m), des d'on veuríem el nostre destí final per al dia d'avui, el poblet de les Aldudes. Un poblet petit d'uns 600 habitants, un càmping i un alberg ens oferiren refugi per dormir, i els més agosarats es banyaren al riu Nive després de dinar.

3a ETAPA (7) / dimecres, 1 d'agost: Les Aldudes - Port d'Ibañeta

Després d'una bona dormida, a les 7 del matí ja estàvem tots a punt de sortir per caminar amb la fresca i que la calor no ens fes cap altra mala passada. Bé, tots ben bé no hi érem, la Carmen Gómez ja havia tele-

fonat el seu cotxe particular de suport perquè la vingués a recollir, i ens abandonava mentre deia: "Això és molt dur, jo no vull patir a les vacances! Que tingueu bona sort!"

Vam sortir de les Aldudes, a 370 m, i vam enfilars la pujada, llarga i sostinguda, fins al coll de Mizpira, a 832 m, sort que el sol encara no tenia força. Baixàrem una mica, fins al coll de Maharroztegui, a 738 m, per tornar a pujar fins al coll de Teilary, a 932 m. Un bon esmorzar al bosc del mateix nom ens donaria forces per continuar cap als colls de Hauzay a 965 m i de Burdincurtx a 1092 m i fer el cim del Lindux, de 1220 m. Aquí poguérem observar restes del filat fronterer entre els estats francès i espanyol, el seguïrem una bona estona fins a arribar al Port de Roncesvalles o d'Ibañeta a 1057 m. Uns quants, els que duïen dinar i tenda de campanya, s'hi quedaren a dinar, mentre els altres continuaren carretera avall fins a Roncesvalles, a buscar lloc per menjar i dormir. El refugi dels peregrins però no serveix per als que fan la travessa del Pirineu, s'havia de presentar la credencial del Camí de Santiago per poder-hi dormir. Un bon restaurant i un hotelet de primera ens oferí la millor nit de la travessa d'enguany.

4a ETAPA (8) / dijous, 2 d'agost: Port d'Ibañeta - Béherobie

El punt de sortida d'aquesta etapa era el Port d'Ibañeta. Ens hi trobàrem a l'hora de cada dia, a les 7 del matí, els uns ja hi eren, els sis que havien dormit amb tenda, els de l'hotelet arribaren a peu, els tres que havien dormit en una casa rural d'un poblet proper arribaren en taxi, i l'Àngel Espelt decidí fer un parèntesi d'un parell de dies. Pujàrem fins cap al Menditxipi (1506 m), de tant en tant, miràvem enrere i veïem Roncesvalles al fons. El camí continuava pel vessant sudest, creuàrem una tanca per als ramats, seguïrem el camí en direcció nord-oest tot passant per una fageda i fins a l'hora d'esmorzar, en un tram que comparteixen el Camí de Santiago i l'Alta Ruta Pirenaica. Deixàrem el l'Urculu, un cim de 1419 m, a l'esquerra, i continuàrem per uns prats de pastura, amb vaques i cavalls, fins al coll d'Arnostegui (1236 m). Una pista forestal força ampla, que coincidia en alguns trams amb el GR11 ens duria fins al coll d'Orgambidé (988 m), que ens permeté de fer una visita turística a una construcció metàl·lica circular que havia servit de refugi al Jaume

Cim de l'Orhy, 2017 m.

Balaguer i els seus companys, anys enrere, quan feren la Travessa tota sencera, d'una sola tirada. Un camí ample ens oferia unes vistes espectaculars de la vall situada a mà dreta, deixàrem el camí per endinsar-nos per un corriol i trobar-nos uns porquets i una cabreta just abans d'arribar a Béherobie. Aquí ens esperava l'hotel restaurant Font del Nive, al costat del mateix riu que havíem deixat a les Aldudes. Uns quants havien reservat lloc per dormir a l'hotel prèviament i els altres es van haver de conformar amb un bon jaç al garatge del tractor. Un tercer grupet, amb dues tendes de campanya, les van poder muntar al costat del riu, després d'una bona esbrincada del cuiner. Un bon sopar al restaurant, mentre a fora plovia, ens donava seguretat per afrontar l'etapa de l'endemà. L'Anna Esquius però, estava molt cansada i després de l'ajut de l'agenda de la Roser Torras, va aconseguir quedar amb el taxista perquè l'endemà la pogués portar fins a Belagua, final d'etapa d'enguany.

5a ETAPA (9) / divendres, 3 d'agost: Béherobie - Complex turístic d'Irati

Tota la nit havia estat plovent, a les 7 del matí ja estàvem tots a punt i ben secs, de moment. Al cap d'una bona estona de caminar entre falgueres i un corriol embardissat però, els nostres peus, mitjons, botes i cames ja estaven ben molls, ... ens vam haver de canviar els mitjons, i les botes no perquè no en teníem de recanvi. La boira

avançava i, al coll d'Errozaté (1345 m) vam decidir seguir el camí fàcil, és a dir, la carretera. A mig camí vam tenir l'oportunitat d'anar a mercat, en unes granges on molt amablement ens van vendre vi, formatges i embotits. Seguïrem per una carretera estreta i arribàrem al punt on teníem l'oportunitat de pujar al cim de l'Okabé, de 1466 m. A la baixada, ens esperaven els boscos d'Irati, grans fagedes en tota plenitud. A l'hora de dinar érem al Xalet Pedro, al costat del riu. Després ens esperaven paratges de formes arrodonides i tapissats de bruc que, a alguns de nosaltres, ens transportaven a terres escoceses. El final d'etapa estava situat enmig del bosc, en un complex turístic amb totes les comoditats per als més afortunats que tenien reserva, els altres, en tendes o bé sobre les taules del menjador.

6a ETAPA (10) / dissabte, 4 d'agost: Complex turístic d'Irati - Port de Larrau

A les set del matí ja tothom estava a punt, i l'Àngel s'incorporava de nou a la ruta. Al coll de Bagargui (1327 m) trobàrem un jove pastor amb un bon ramat d'ovelles. Hi havia boira i feia força fred. Després de passar pel coll de Mehatzé (1390 m) vam esmorzar sota el coll de Lapatignegagne (1450 m). Les indicacions de la guia no coincidien del tot amb la realitat, i on hi havia un camí de pastors sense asfaltar, ara hi havia una carretera asfaltada amb totes les de la llei. Un cop recuperat el bon camí, passàrem

pel coll de Tharta (1431m) i el cim de Zazpígn 1765 m) abans d'assolir el sostre de la Travessa d'enguany, el cim de l'Orhy de poc més de 2000 m. Gairebé al cap d'una hora, arribàrem al Port de Larrau (1585 m) que, sense saber-ho, l'hauríem de tornar a veure un parell de vegades més. Era hora de dinar i les panxes feien rau-rau, s'havia de treure pes de les motxilles i posar-ne a les panxes. Després de dinar, calia continuar endavant fins a Belagua, tot seguint la cresta fronterera. Passàrem pel cim de l'Atxuterrigagna (1660 m), el coll de Betzula (1545 m), el cim de Betzlagagna (1590 m) i el de Gasterigagna (1732 m), fins que la boira que venia de França, i el fred que ja teníem dins, ens van fer reflexionar: era millor tornar enrere fins al Port de Larrau, on hi havia carretera i ens podia venir a buscar l'autocar, que no pas continuar enmig del no res cap a un destí incert.

L'autocar del Gibert, sempre puntual, ens va venir a recollir a Larrau i portava una passatgera d'excepció, l'Anna Esquius. Al vespre, com si res, vam celebrar el final de la segona etapa de la Travessa al Pirineu amb patxaran, tal com marca la tradició en aquestes contrades. L'any que ve tornàrem a Belagua, no una, sinó dues nits...

Els 18 travessaires: **Àlícia Aguilera, Jaume Balaguer, Xavier Bisbal, Angelina Busquets, Jordi Corrons, Àngel Espelt, Anna Esquius, Francina Gabarró, Jaume Gibert, Carmen Gómez, Josep Antoni Jiménez, Teresa Martí, Lluís Moreno, David Núñez, Ramon Serra, Roser Torras, Cisco Viera i Josep Ma Vilarrúbias.**

Bidarraí, punt de partida de la travessa 2001.

Fauna autòctona de la nostra comarca

Gisela Auleda Caldés

Ara que s'acosta l'època de caça és el torn de dues de les espècies més apreciades pels caçadors, la llebre i el porc senglar.

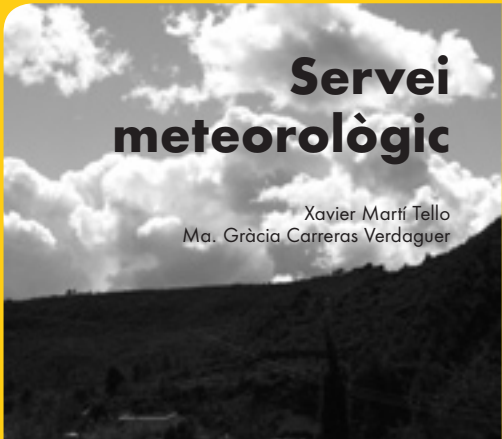
Llebre

La llebre és un mamífer de pèl suau i curt, orelles més llargues que les del conill i cua molt curta. Les potes també són molt més llargues i fines que la del conill. Pot arribar a pesar 4kg i viu entre 7 i 9 anys. Els sentits que té més desenvolupats són l'oïda i l'olfacte. El tipus de vida que porta, en terreny obert i sense buscar refugi en llodrigueres, ha fet que hagi desenvolupat una particular estratègia de defensa. Així doncs, arriba a assolir els 70km/h i sempre està pendent del que succeeix al seu voltant. És un animal molt prudent i mai no es dirigeix directament al seu refugi sinó que per despistar possibles depredadors efectua girs bruscos i canvis en el sentit de la marxa fins a arribar-hi. Busca terrenys plans i oberts on predominin els cultius de cereals, encara que també s'adapta a la mitja i alta muntanya. És un animal crepuscular i nocturn. La seva alimentació es basa en gra, encara que també menja, entre d'altres, arrels, fruits silvestres i fins i tot carronya en èpoques dures. Una llebre es considera adulta a partir dels 15 mesos, quan ja pesa al voltant d'1,5kg i durant tot l'any s'aparella. La gestació dura de 42 a 44 dies. Quan la femella és jove només pareix dos cops a l'any, però després ho fa 3 o 4 cops, donant 1 o 2 cries al primer part i 3 o 4 als posteriors. El període de lactància és molt curt, ja que des dels primers dies les cries poden menjar per si mateixes, córrer i posar en pràctica mecanismes d'autodefensa, per la qual cosa es considera que és un dels mamífers més precoços.

Porc senglar

El porc senglar és un mamífer de mida mitjana amb el cap gran i allargat i ulls molt petits. Té el coll gruixut i potes molt curtes pel que fa que el seu cos es vegi encara més "rodó". Viu uns 10-12 anys. Els seus sentits més desenvolupats són l'olfacte –el qual li permet detectar aliment o enemics a més de 100m de distància- i l'oïda –pot captar sorolls imperceptibles per l'humà. Els seus pèls són gruixuts i el color és variable segons l'edat i l'època de l'any. És un animal sociable i no territorial. Es desplaça en grups matriarcals (femelles i cries) arribant a formar grups de més de 20 exemplars. La femella dominant és la més gran d'edat i mida. Els mascles en edat reproductora són més aviat solitaris. Aprofita la nit per recórrer distàncies considerables (de 2 a 14 km per nit). Al bosc acostuma a fer servir sempre els mateixos camins. S'adapta a tota classe d'hàbitats sempre que tingui un mínim d'aliment, encara que la seva preferència és llocs amb vegetació alta per refugiar-s'hi fàcilment i amb aigua abundant. Prefereix amb diferència els boscos d'alzines i les zones amb arbres de fulla caduca sobretot si estan poc visitats i hi ha molta malesa, espines, etc. És un bon nedador i resistent en cas de necessitat. És un animal omnívor que s'alimenta de tot el que troba. Pot menjar herbes, arrels, fruites, gla, bolets, trufes, cucs, cargols, rèptils, aus... La dieta varia molt depenent de la regió on es troba i l'estació de l'any. L'època de zel és novembre i desembre. La gestació dura tres mesos, tres setmanes i tres dies, i poc abans del part (de febrer a mitjans d'abril), la femella prepara un niu entre matolls on donarà a llum als 3 o 4 petits. A partir d'una setmana després del naixement ja alternen l'alimentació sòlida amb la lactància.

Servei meteorològic

Xavier Martí Tello
Ma. Gràcia Carreras Verdaguer

Temperatures ►

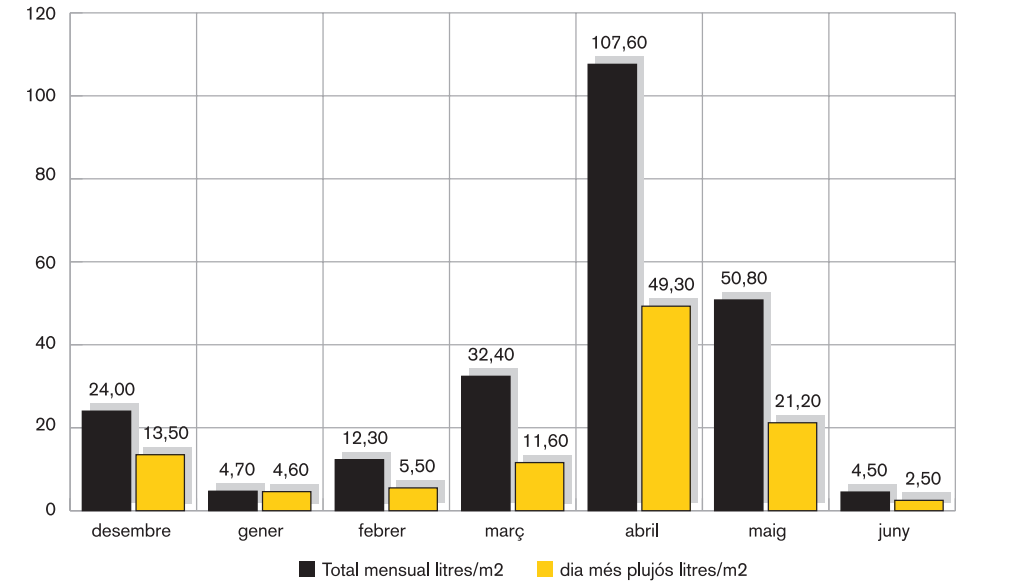
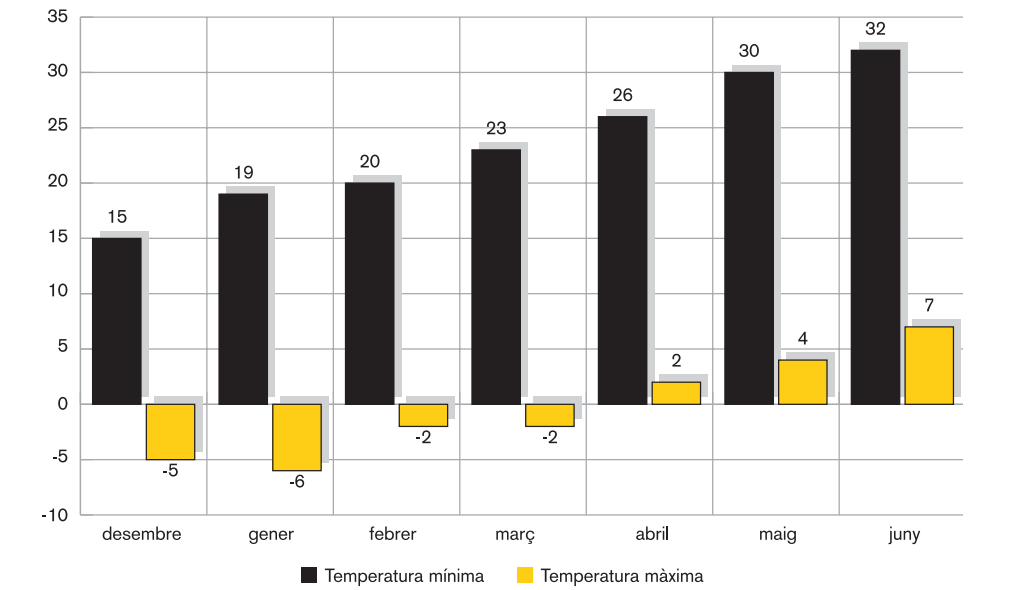
Precipitacions ►

Des del mes de desembre de 2006 fins el juny de 2007 ha plogut un total de 236,300 litres/m2.

Comparant les pluges d'aquest mateix període del desembre de 2005 al juny de 2006 va haver un total de precipitacions de 148,000 l/m2.

Des del mes de desembre de 2006 fins el juny de 2007 el dia més fred va ser el dia 26 de gener de 2007 amb una temperatura mínima de -6° i la temperatura màxima va ser el dia 8 de juny amb una temperatura màxima de 32°.

	Boira	Pluja	Dies de:		Temp. màxima Màxima	Temp. màxima dia	Temp. màxima mínima	Temp. màxima dia
			Tormentes	Calamarsada				
Desembre	9	6	0	0	15°	1	-5°	21
Gener	3	1	0	1	19°	13	-6°	26
Febrer	7	4	0	0	20°	17	-2°	3
Març	2	6	3	2	23°	5	-2°	22
Abril	0	15	2	0	26°	24	2°	7
Maig	0	10	2	0	30°	10	4°	2
Juny	4	4	4	0	32°	8	7°	2

Recepta ucraïnesa: Tatiana

Per la dificultat de trobar els ingredients adequats, aquesta vegada ens haurem de limitar a una sola recepta, que ben segur que estarà per llepar-se els dits.

Okroshka

És una deliciosa sopa freda per l'estiu, feta de kvas (beguda típica russa) amb verdures.

- Ingredients:
- 3 ous durs
 - 4 tomàquets pelats
 - 2 cogombres
 - 3 cebes tallades
 - 3 patates grans
 - 4-5 raves mitjans
 - pèsols
 - 1 iogurt grec
 - 1 litre de kvas o, en el seu defecte, cervesa
 - sucre, sal i pebre

Coure les patates i els pèsols i deixar-los refredar. Tallar tots els ingredients en trossets d'un centímetre, afegir sal, sucre i pebre segons el gust. Afegir el kvas o la cervesa, el iogurt grec (no cal fer servir tota la cervesa ni tot el iogurt si no estem segurs que ens ho acabarem), Deixar-ho refredar a la nevera i servir ben fred. Es pot conservar a la nevera durant alguns dies.

Bon profit!!!

Receptes índies: Sílvia del Fresno Marimon

Samosas (empanadilles triangulars)

- Ingredients:
- Per a la massa:
- 150 grams de farina de blat
 - 1 culleradeta de llavors de comí negre
 - 1 culleradeta de llevat en pols
 - 2 cullerades d'oli
- Aigua
- Sal

- Per al farcit:
- 1 ceba mitjana
 - 3 patates grans
 - 3 o 4 tasses de pèsols congelats
 - 1 culleradeta de llavors d'anís
 - 1 culleradeta de llavors de comí
 - 1 culleradeta de coriandre en pols
 - 1 culleradeta de comí en pols
 - 1 culleradeta de garam masala en pols
 - 1 culleradeta de bitxo en pols
 - 2 cullerades de fulles de coriandre fresc
 - 10 o 15 panses de Corint
- Sal

La massa:

En un bol gran, fer una massa amb tots els ingredients, que no sigui ni molt tova ni molt dura.

Treballar sobre una superfície poc enfarinada fins que quedi una massa fina i flexible, tapar-la i deixa-la reposar uns 30 minuts.

El farcit:

Pelar les patates, tallar-les a daus i bullir-les. Tallar la ceba molt fina.

En una paella gran amb dues cullerades d'oli, daurar una mica de ceba i afegir-hi les llavors de comí. Quan les llavors de comí estiguin daurades, afegir-hi els pèsols i remoure-ho bé.

Afegir-hi els daus de patates i totes les espècies, excepte les fulles de coriandre fresc. Remoure-ho bé i deixar-ho a foc lent entre uns 5 i 7 minuts.

Apagar el foc i afegir-hi les fulles de coriandre picades.

Les samosas:

Amb la massa, fer una truita rodona, amb l'ajut del corró, sobre una superfície poc enfarinada. Tallar la truita per la meitat, amb l'ajuda d'un ganivet perquè quedi com una mitja lluna.

Agafar-ne una part, mullar els costats amb l'ajuda dels dits molls amb aigua i fer una forma de cucurutxo.

Farcir el cucurutxo amb una cullera del farcit preparat i tancar-lo amb l'ajuda de la pasta feta amb aigua i farina. S'ha d'assemblar a un triangle.

Fregir aquests triangles (les samosas) amb molt oli, ben calent, a foc lent.

Quan estiguin daurats, treure'ls i deixar-los escórrer sobre paper absorbent.

Servir-ho amb chutney de coriandre i menta.

Lassi (batut refrescant de iogurt)

- Ingredients:
- 2 iogurts naturals
 - 1 got d'aigua freda
 - 2 cullerades de comí en pols
 - 1 culleradeta de pebre negre en pols
- Sal

Barrejar bé el iogurt, la sal i l'aigua amb una batidora.

Servir aquest batut en un got allargat i empolvorat amb el comí en pols i el pebre negre en pols.

Es pot servir aquest batut abans, després o durant el menjar. Normalment es consumeix durant l'estiu.

Si es vol que el lassi dolç, en lloc de sal afegir-hi sucre.

Transports i telèfons d'interès

Transports

Alzina Graells

Tèlèfon: Barcelona 93 265 65 92
E-mail: clientes@alsinagraells.es
info@alsinagraells.es
Web: www.alsinagraells.es

Horaris

Calaf - Igualada			
Calaf	Els Prats de Rei	Copons	Igualada
09:14 h	09:19 h	09:27 h	09:48 h
19:29 h	19:34 h	19:42 h	20:03 h
Igualada - Igualada			
Igualada	Copons	Els Prats de Rei	Calaf
08:27 h	08:48 h	08:56 h	09:01 h
17:57 h	18:18 h	18:26 h	18:31 h

Hispano Igualadina

Tèlèfon: 93 804 44 51
Adreça: Passeig Verdaguer, s/n
08700 Igualada
Atenció al client: 902 44 77 26
de dilluns a dissabte de 8 a 21 h
E-mail: atencioalclient@hispanoigualadina.net
Web: www.hispanoigualadina.net

Horaris

Calaf - Igualada				
De dilluns a divendres feiners - Excepte Agost				
Calaf	Els Prats de Rei	Copons	Jorba	Igualada
07:15 h	07:20 h	07:30 h	07:45 h	08:00 h
15:15 h	15:20 h	15:30 h	15:45 h	16:00 h
De dilluns a divendres feiners - Agost, Nadal i Setmana Santa				
Calaf	Els Prats de Rei	Copons	Jorba	Igualada
07:15 h	07:20 h	07:30 h	07:45 h	08:00 h
15:15 h	15:20 h	15:30 h	15:45 h	16:00 h
Dissabtes feiners - Tot l'any				
Calaf	Els Prats de Rei	Copons	Jorba	Igualada
08:00 h	08:05 h	08:15 h	08:30 h	09:00 h
15:15 h	15:20 h	15:30 h	15:45 h	16:00 h

Igualada - Calaf				
De dilluns a divendres feiners - Excepte Agost				
Igualada	Jorba	Copons	Els Prats de Rei	Calaf
12:00 h	12:15 h	12:30 h	12:40 h	12:45 h
19:00 h	19:15 h	19:30 h	19:40 h	19:45 h
De dilluns a divendres feiners - Agost, Nadal i Setmana Santa				
Igualada	Jorba	Copons	Els Prats de Rei	Calaf
12:25 h	12:40 h	12:55 h	13:05 h	13:10 h
18:55 h	19:10 h	19:25 h	19:35 h	19:40 h
Dissabtes feiners - Tot l'any				
Igualada	Jorba	Copons	Els Prats de Rei	Calaf
12:25 h	12:40 h	12:55 h	13:05 h	13:10 h
18:55 h	19:10 h	19:25 h	19:35 h	19:40 h

Taxis

Parades a Igualada:
Plaça de la Creu, Tel. 93 803 14 14
Passeig Verdaguer, s/n, Tel. 93 804 53 53

Telèfons d'interès

Ajuntament de Copons copons@diba.es	93 809 00 00
Consultori Mèdic	93 809 01 50
Assistent Social	93 809 01 50
Àrea Sanitària Rural	93 805 38 18
Associació Defensa Forestal	93 809 00 00
Bombers (emergències)	112
Ambulàncies i Emergències Mèdiques	061
Mossos d'Esquadra (emergències trànsit)	088
Mossos d'Esquadra (Igualada)	93 875 98 40
Protecció Civil Igualada	93 803 12 34
Repsol Butano	93 803 15 17
Repsol Gas Avaries	901 12 12 12
Fecsa	900 77 00 77
Aigües de Rigat	93 803 14 83
Telefònica Avaries	1002
Antena col·lectiva	616 52 23 13
Oficina Correus	93 809 00 33
Oficina Consorci Turisme Alta Anoia	93 868 03 66
Escola	93 809 01 42
Bàscula pública	93 809 00 00
Bibliobús Montserrat b.Montserrat@diba.es	616 98 83 52
Col·lecció d'eines tradicionals de fusteria	93 809 00 93 655 81 39 52
Tot Circ info@totcirc.com	93 809 00 81 686 83 72 25 646 29 45 72
Cal Manset (Allotjament rural) calmanset@altaanoia.info	93 809 00 97
El Refugi de Copons	93 809 01 27
Bar la Barraca	93 809 00 86
Queviures Mas	93 809 00 02
Fleca Liró	93 809 00 75
Brodats Sala Farré, SCP	93 809 00 27
Escorxador Closa i Fills	93 809 00 36
Construccions Successors de Closa Serra, SCP	93 809 08 02
Fusteria Josep Tomàs	93 809 00 93 655 81 39 52

No callis, mulla't i digues-hi la teva!
Opinió, retalls d'història, actualitat, esports...
Tot té cabuda a Camí Ral.

I ara ens ho pots enviar per correu electrònic:
camiral@copons.net

1

CEDIDA PER TONI VILA PUJABET

5

CEDIDA PER JOSEP BRUNET

2

CEDIDA PER TONI VILA PUJABET

5

CEDIDA PER ELISENDA MERCADAL SEGURA

3

CEDIDA PER TONI VILA PUJABET

1. Nevada any ~1947.
2. Nevada any 1947.
3. Pelegrinatge Mare de Déu de Fàtima, 1951.
4. Net de la Lluïsa Carnisser, 1946.
5. Jaume Closas amb el seu nét i Pau Segura, 1957.